Statue of Gongsa Mipham Wangpo in the cover photograph:

Gongsa Mipham Wangpo was born in 1709 to the well-known household of Bemji Choeje (*bon sbyis*) and was identified as the first Thritrul (*khri sprul*) of Gyalsey Tenzin Rabgye. Probably commissioned during his lifetime by his uncle, the 11th Desi Penjor (reign 1736-1740) who was also born in the same prominent household, the statue is currently in possession of Bemji Nagtshang in Tongsa district. Two successive incarnations of Gyalsey Tenzin Rabgye after Gongsa Mipham Wangpo were recognized in the same lineage and both became Desi. They were 18th Desi Thritrul Jigme Singye (reign 1776-1789) and 27th Desi Thritrul Tshulthrim Drakpa alias Ngawang Jampel Jamtsho (reign 1808-1809).

Centre for Bhutan & GNH Studies
Langjuphakha, Thimphu
Post Box No. 1111, Phone: 975-2-321007
Fax: 975-2-321001
cbs@bhutanstudies.org.bt
www.bhutanstudies.org.bt
www.grossnationalhappiness.com
ISBN 978-99936-35-09-6

Design and layout: Jigme Thinley
Cover photograph: Namgyal Lhendup (2020)

Discourse on the Legal Decree of Precious Palden Drukpa, Victorious in all Directions

Dasho Karma Ura & Jigme Thinley

༄༅། །དཔལ་འབྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེ་མཐུ་ཆེན་ངག་གི་དབང་པོའི་
བཀའ་ཁྲིམས་ཕྱོགས་ཐམས་ཅད་ལས་རྣམ་པར་རྒྱལ་བའི་གཏམ།

Discourse on the Legal Decree of Precious Palden Drukpa, Victorious in all Directions

Gongsa Mipham Wangpo (1709-1738)
Xth Druk Desi (reign 1729-1736)

translated by

Dasho Karma Ura
Jigme Thinley

༄༅། །དཔལ་འབྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེ་མཐུ་ཆེན་ངག་གི་དབང་པོའི་
བཀའ་ཁྲིམས་ཕྱོགས་ཐམས་ཅད་ལས་རྣམ་པར་རྒྱལ་བའི་གཏམ།

Discourse on the Legal Decree of Precious Palden Drukpa, Victorious in All Directions

Gongsa Mipham Wangpo (1709-1738)

Xth Druk Desi (reign 1729-1736)

translated by

Dasho Karma Ura

Jigme Thinley

Discourse on the Legal Decree of Precious
Palden Drukpa, Victorious in All Directions

Copyright © Karma Ura and Jigme Thinley,
Centre for Bhutan & GNH Studies

First published 2020

ISBN 978-99936-35-09-6

Design and layout: Jigme Thinley
Cover photograph: Namgyal Lhendup (2020)

Centre for Bhutan & GNH Studies
Post Box No. 1111, Langjophakha, Thimphu

Tel: 975-2-321005, 321007; Fax: 975-2-321001

Email: cbs@bhutanstudies.org.bt

www.bhutanstudies.org.bt

www.grossnationalhappiness.com

Dedication

This book is dedicated to the 40th Birth Anniversary of His Revered Majesty the King

Preface

Mipham Wangpo was the 10th Druk Desi who ruled Bhutan from 1729 to 1736. Desi Mipham was made Desi at a young age of 20. The confidence to invest authority in such a young person was perhaps due to the fact that he was recognized by multiple authorities as the incarnation of Gyalsey Tenzin Rabgye. The memory of Gyalsey Tenzin Rabgye would have carried tremendous political weight as he was an important lama in his own right, the illustrious IVth Druk Desi, and a distant cousin of Zhabdrung Rinpoche, the founder of Bhutan.

Desi Mipham had a relatively short life, from 1709 to 1738, but his brief reign was significant from several points of view. The relation between Tibet and Bhutan erupted into fighting in 1730 and 1731. But a successful negotiation in 1731 at the start of his reign led to a peace agreement and the institutionalization of Bhutanese envoy to Lhasa known as *Lo Chagpa,* or more popularly as *Bod 'brel pa.* The first permanent representative of Bhutan to Tibet was Mipham's paternal uncle Tshering Wangchen. The position of Lo Chagpa lasted till Lo Chagpa Norbu Zangpo in 1959.

That peace agreement brought a lasting and stable relation with Tibet. Not only external relation with Tibet, but Desi Mipham also set his eyes on internal peace and order through the promulgation of a legal decree that was attributed by Mipham himself to Zhabdrung Rinpoche. In that sense, its text was re-promulgation of a set of laws that existed from Zhabdrung's reign. We do not know how much of it was interpolated or updated since the reign of Zhabdrung Rinpoche from Mipham's own institutional perspective. The legal decree has been included as one of the important sections in an eloquent post-unification history of Bhutan titled *Lho'i chos 'byung bstan pa rin po che'i 'phro mthud 'jam mgon smon mtha'i 'phreng ba* (ལྷོའི་ཆོས་འབྱུང་བསྟན་པ་རིན་པོ་ཆེའི་འཕྲོ་མཐུད་འཇམ་མགོན་སྨོན་མཐའི་འཕྲེང་བ།) by 10th Je Khenpo Tenzin Chogyal (1701-67).

The importance of the legal decree of Desi Mipham led two diplomats

of the British colonial era to arrange translation of it into English. Claude White and Charles Bell made their associates translate parts of it (Aris, 1986, p. 7; White, 1909, 301-10). But the most comprehensive translation of it was first carried out by the late Michael Aris, a doyen of Bhutan studies, in 1986 and published as part of his book *Sources for the History of Bhutan*.

Although I was aware of Michael Aris's translation, I decided to attempt a completely fresh translation way back in 2016. This short work could be completed recently with the help of Jigme Thinley who also did the layout of this book. As we carried out the translation independently from prior translations of the text, readers will notice that our style and annotated meanings of difficult phrases differ. Meaning of phrases and words differ in numerous places as we believe that we could understand more clearly, as part of a larger local but changing linguistic context, numerous highly compounded and abbreviated idioms that are no longer used and seem obscure.

Desi Mipham's legal decree is a major window on pre-modern Bhutan. Through it, one can see how it regulated the functioning and behaviors of state officials on the one hand and obligations and responsibilities of the households on the other. The compressed topics of the legal decree are therefore extremely wide-ranging from the questions of the dharma as the ethical foundation of laws to the management of border security and trade with foreign countries. Though subjects dealt by the legal decree is very diverse, we might draw readers attention to the following main contents:

- Qualities and responsibilities of Desi, officials and judges to promote the welfare of people.
- Entitlements of officials during travels and stay in dzongs, and prohibitions to be observed by officials.
- Provisions for the upkeep of monks and the monastic body and penalties for breach of monastic rules.
- Education in ten spiritual practices as a basic requirement for monks, officials and lay persons.
- Interaction with foreign people and border defence.

- Maintenance of dzongs, and food and ammunition stocks within them.
- Code of conduct of fighters, maintenance of morale, and prizes for military bravery.
- Channels of command and reporting procedures.
- In-kind taxes, labour service taxes and conveyance of loads
- Arbitration of disputes.
- Theft, robbery, murder and crimes warranting death penalty
- Funerary rites and vegetarianism.

We dedicate this booklet to the 40th BIRTH ANNIVERSARY OF HIS REVERED MAJESTY and the National Legal Institute of Bhutan in their quest to harmonize legal practice and laws with GNH and deeper legal traditions of Bhutan.

Karma Ura

Table of Contents

Dedication iii

Preface iv

ཀ། ཆོས་སྲིད་རྒྱལ་སྲིད་སྤྱིའི་རྣམ་གཞག། 4

A. Rules for general religious and state governance 5

ཁ རྒྱལ་སྲིད་སྐྱོང་བའི་བཀའ་བློན་སྤྱིའི་རྣམ་གཞག། 28

B. Rules for general cabinet ministers governing the Kingdom 29

ག། རྒྱལ་སྲིད་ཕྱོགས་མཐར་སྐྱོང་བའི་ལས་ཚན་སྤྱིའི་རྣམ་གཞག། 56

C. Rules for general officials governing various regions 57

Reference 84

༄༅། །དཔལ་འབྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེ་མཐུ་ཆེན་ངག་གི་དབང་པོའི་
བཀའ་ཁྲིམས་ཕྱོགས་ཐམས་ཅད་ལས་རྣམ་པར་རྒྱལ་བའི་གཏམ།

Discource on the Legal Decree of Precious Palden Drukpa[1], Victorious in All Directions

1 *dPal 'brug pa rin po che mthu chen ngag gi dbang po* (དཔལ་འབྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེ་མཐུ་ཆེན་ངག་གི་དབང་པོ) is an epithet for Zhabdrung Ngawang Namgyal

ཀ། ཆོས་སྲིད་རྒྱལ་སྲིད་སྤྱིའི་རྣམ་གཞག།

༡ གཉིས་པ་འབྲུག་མཐུ་ཆེན་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོའི་བཀའི་ཁྲིམས་ཡིག་བཤད་པ་ལ།

༢ དེ་ཡང་སྤྲུལ་པའི་སྐུ་གོང་ས་མི་ཕམ་དབང་པོ་གསེར་ཁྲིར་འཛེགས་པ་ནས། ཁ་བཞིའི་རྒྱལ་ཁམས་འདི་གོང་མའི་བཀའ་ཁྲིམས་ལྟར་ལུགས་གཉིས་ཀྱིས་བདེ་བར་སྐྱོང་བའི་དགོངས་པ་གཏད་དེ།

༣ བཀའ་གནང་ལ་ཁྱེད་ཀྱིས་རྒྱལ་རབས་དང་ཆོས་རྒྱལ་མེས་དབོན་ནས་ཞབས་དྲུང་རིན་པོ་ཆེར་བརྒྱུད་པའི་ཁྲིམས་ཡིག་སྡེ་པ་དབུ་མཛད་སོགས་ཀྱིས་མ་ཉམས་པར་བསྐྱངས་པའི་ཁྲིམས་ལུགས་ཀྱི་ཡིག་ཆ་ཞིག་ཅིས་ཀྱང་གྱིས་ཤིག་ཅེས་གསུངས་པ་ལས། ངེད་ཀྱིས་ཀྱང་རྒྱལ་རབས་ཆོས་འབྱུང་། སྲོང་བཙན་སྒམ་པོ། ཁྲི་སྲོང་ལྡེ་བཙན་ཁྲི་རལ་པ་ཅན། ཞབས་དྲུང་རིན་པོ་ཆེ། སྡེ་པ་དབུ་མཛད་སོགས་བཀའ་ཁྲིམས་ཇི་ལྟར་རྣྙེད་པ་རྣམས་ཐིན་བྲིས་སུ་བཀྱིས་ཏེ་འཕུལ་བ་ཡིན་ཏེ།

༤ དེ་ནི་སྡེ་སྲིད་ཕྱག་མཛོད་རིམ་བྱོན་གྱི་ལོ་རྒྱུས་རྗེས་སུ་བཀའི་ཁྲིམས་ཡིག་འདི་ཉིད་ཀྱང་བཤད་པ་སྐབས་སུ་བབས་ཤིང་། ལྷག་པར་དཔལ་འབྲུག་པའི་བསྟན་འཛིན་རིམ་པར་འབྱོན་པ་ཚོའི་ངེས་རྒྱུ་དམིགས་རྐྱེན་མཆོག་ལ་ཕན་ཕྱིར་འདིར་ཡང་བཀོད་པ་ལས་ དེ་ཡང་འདི་ལྟར། དཔལ་འབྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེ་མཐུ་ཆེན་ངག་གི་དབང་པོའི་བཀའ་ཁྲིམས་ཕྱོགས་ཐམས་ཅད་ལས་རྣམ་པར་རྒྱལ་བའི་གཏམ།

A. **Rules for general religious and state governance**

1. Secondly, to explain the legal decree of Zhabdrung Ngawang Namgyal[2]:
2. Since the ascension of the incarnate[3] Gongsa Mipham Wangpo on the golden throne[4] of the Desi, it was envisioned that the Nation of Four Approaches[5] has to be prosperously governed in accordance with the dual system[6] outlined by Zhabdrung's legal decree.
3. [Gongsa Mipham Wangpo] commanded: "You must document the histories, statutes transmitted from Dharma King Songtsen Gampo until Zhabdrung Rinpoche, and laws maintained without decline by successive Desis since Depa Umze[7]. I will also draft and submit on the dynasty and history of religion, and legal decrees of Songtsen Gampo, Trisong Deutsen, Tri Ralpachen, Zhabdrung Rinpoche and Depa Umze as they were obtained."
4. Following the accounts of the successive Desis, it is now timely to describe the legal decree. In particular, to help successive holders of the teachings of the Palden Drukpa in their supreme causes to consider and conditions to refer, herewith I record the 'Discourse on the legal decree of Precious Palden Drukpa, victorious in all directions'.

---

2 *'Brug mthu chen chos kyi rgyal po*, meaning the powerful Dharma king of Druk, is also an epithet for Zhabdrung Ngawang Namgyal

3 Gongsa Mipham Wangpo (1709-1738) was the incarnate of Gyalsey Tenzin Rabgye

4 Gongsa Mipham Wangpo ascended on the Desi's throne as the Tenth Druk Desi and reigned from 1729 until 1736.

5 Lhomonkhazhi was a name Bhutan was known as in ancient times. It's variations such as Lhokhazhi and Monkhazhi were used as well

6 Also termed as two traditions: temporal and spiritual or religion and state.

7 First Desi Umze Tenzin Drugyel (r. 1651-1656)

༥ ཆོས་སྲིད་ཕན་བདེའི་ལྗུང་བཟང་པོས། སྣན་ལྗོངས་ལེགས་ལམ་གྱིས་འཚོ་བའི། དཀར་རྒྱུད་ཞིང་ཁམས་རྒྱ་མཚོའི་དཀྱིལ། མཐུ་ཆེན་འཇིགས་མེད་གྲགས་དེས་སྐྱོངས།

༦ དགེ་ལེགས་རབ་འབྱམས་ཆོས་ཀྱི་འཁོར་ལོའི་དབྱངས། སྐུ་གསུམ་རྒྱ་ཆེར་བཤད་པའི་ངེས་ལེགས་གླུང་། ཞིང་ཁམས་རྒྱ་མཚོར་སྤྱོད་མཁས་ཟས་གཙང་སྲས། མཆོག་གསུམ་སྟོན་པའི་འཕྲེང་བཅས་གཙུག་ན་རྒྱལ།

༧ ཐབས་ཆེན་ཚོགས་གསུམ་སྨོན་འཇུག་ཡེ་ཤེས་ཀུན་བཟང་སྤྱོད་པའི་གླུ་དབང་གིས། སྤྲུ་འཕྲུལ་ནོར་བུའི་བང་མཛོད་ཡོངས་འགེངས་ཕྱོགས་བཅུའི་ནམ་མཁའི་མཐའ་ཐུག་པར། ལེགས་ལམ་ཟབ་རྒྱས་རིན་ཆེན་མཆོག་དེ་ཆར་དུ་སྩོལ་ལ་འགྲན་ཟླ་ཕྱུ། དཀྱིལ་འཁོར་ཀུན་གྱི་རྣམ་རོལ་གཅིག་འཆང་དཀར་བརྒྱུད་པ་ཞེས་གྲགས་ལ་འདུད།

5. Due to the sublime oral transmission on happiness and welfare of religion and state,/ The Land of Medicinal Herbs is auspiciously nurtured./ From the center of its Kagyud tradition's ocean of Buddha fields,/ Thuchen Jigme Drakpa[8] rules/

6. The melody of the wheel of Dharma, which is the manifold of virtuous goodness,/ Is the sublime river that extensively explains the *Trikaya*[9]./ The Son of King Zetsang[10] efficiently uses the ocean of Buddha fields./ Along with the melodious string of the three jewels[11], He is the victor at my crown./

7. The Lord of the Serpents[12], who excellently engages in tremendous blessings of three collections[13], and the wisdom of aspiration and application,/ Satiates on the magically-emanated treasury of jewels. The good path, which is vast, profound, and the best of jewels/ Is simultaneously disseminated till the limits of the space in the ten directions/ By the unrivalled troop famed as Kagyudpa, which holds the activities of all assemblies in unity, I bow to it/

---

8 It seems to be Zhabdrung Jigme Drakpa (1724-1761) who was the first mind incarnation of Zhabdrung Rinpoche. He was enthroned as the 7th Lama Thripa in 1747. However, Zhabdrung Jigme Drakpa was not even in Bhutan in 1729 when Gongsa Mipham wrote this legal code. So, it cannot be Zhabdrung Jigme Drakpa but Zhabdrung Rinpoche himself because Zhabdrung's full name is Pal Drukpa Rinpoche Thuchen Ngagi Wangpo Choglay Namgyal Jigme Drakpa. Zhabdrung Rinpoche is the main figure behind Drukpa Kagyud tradition in Bhutan and the epithet Thuchen is commonly attached to him.

9 *Trikaya* consists of *Dharmakaya*, the body of reality; *sambhogakaya*, the body of perfect rapture; and *nirmanakaya*, the emanation body.

10 An epithet of Buddha. Buddha was born to King Suddhodana (Zetsang).

11 Also called triple-gem, they are Buddha, Dharma and Sangha.

12 Lord of Serpents (*klu dbang*) is an epithet of Buddha

13 The three collections of i) names (*ming*), ii) words (*tshig*) and iii) syllables (*yi ge*)

༨ མཁྱེན་རྟོགས་བརྩེ་བའི་ནུས་ལྡན་རིགས་གསུམ་གྱིས། བསིལ་བའི་ལྗོངས་དེར་མི་ནུབ་ཕན་བདེའི་ལུང་། གཞལ་མེད་བཀའ་དྲིན་གཏེར་གྱིས་ས་སྐྱོང་བ། ཆོས་རྒྱལ་མེས་དབོན་རིམ་བྱོན་རྣམས་ལ་འདུད།

༩ ཁྱད་པར་ངེས་གསང་སྙིང་པོའི་བསྟན་པ་ཡིས། འདབ་ཆགས་རྐྱོད་ཀྱིས་ཉིན་མོར་སྣེད་བརྟོལ་བ། སྣན་པའི་བ་དན་ཆར་བསྐྱོད་སྤྲིན་གྱི་དབྱངས། བརྒྱུད་པར་བཅས་པའི་ཞབས་ལ་ཕྱག་བགྱིའོ།

༡༠ བསྟན་ལ་གནོད་བྱེད་མ་རུངས་གཡུལ། མཐའ་བྱེད་ཡེ་ཤེས་མགོན་ལྷམ་དྲལ། མངོན་སྤྱོད་རལ་གྲིའི་འཁོར་ལོའི་མཆོན། དགྲ་སྲོག་གཅོད་ལ་དམ་བཞེས་དགོངས།

༡༡ རྒྱལ་ཁམས་ཀུན་ཏུ་ཕན་བདེ་འབྱུང་མི་འབྱུང་། རྒྱལ་ཁྲིམས་ཆོས་བཞིན་བཅའ་ལ་རག་ལས་ཕྱིར། རྒྱལ་སྲིད་ཆོས་ཀྱི་འཁོར་ལོས་བསྒྱུར་བའི་ལུང་། རྒྱལ་བསྟན་ཚད་མར་འཛིན་ལས་གཞན་དུ་ཅི།

༡༢ དེ་ཕྱིར་ཐུབ་གཞུང་གསེར་གྱི་མངལ། ཚངས་པའི་འཁོར་ལོ་སྟེ་བཞིའི་འཕྲིན། རྣམ་དཔྱོད་མང་བཀུར་སྒྱུར་རྒྱལ་གྱིས། བསོད་ནམས་ཆེན་པོར་ལོངས་སུ་སྤྱོད། ཅེས་པ་ལྟར།

8. The three families[14] possessing the power of wisdom, realization and kindness/ Prophesied never-ending happiness and benefit in the Cool Land[15]/ I bow to all successive sons of the Dharma King Songtsen Gampo/ Who governed the land with the treasure of immeasurable beneficence/

9. In particular, with the essence of the secret teaching, / Sweet-sounds of banners of the Drukpa sect[16] were blown away/ To the extent reached by the winged vulture in a day./ I prostrate to the feet who possesses the [Drukpa] lineage/

10. Wars harmful and malignant to teachings/ Are terminated by Yeshe Gonpo (Mahakala), consorts and retinue/ Who are armed with the wheel of subjugating swords / As they vowed to take the lives of hostile forces/

11. Whether or not happiness and benefit will occur throughout the country/ Depend on whether or not the state laws are formulated according to Dharma./ Therefore, uphold the scriptures to govern according to the wheel of Dharma./ The Buddha's teaching is an authority, why resort to others? /

12. Therefore, the Golden Womb of the Buddha's scriptures/ The Brahma's chakra and its activities of the four classes of Buddhists[17]/ Were thoroughly investigated/ By the universal monarch Mangkur Gyalpo who enjoyed great merit/

---

14 In mantra tradition, the three families are Tathagata, Vajra and Padma families. In the sutra tradition, they are Hearer, Solitary Enlightened One and Greater Vehicle families.

15 Tibet

16 Melody of cloud (སྤྲིན་གྱི་དབྱངས) is a metaphorical expression for the Drukpa sect.

17 The four classes of Buddhists are classes of teachings, riches, desire, and liberation.

༡༣ སྨྲིར་ནམ་མཁའ་དང་མཉམ་པའི་སེམས་ཅན་མཐའ་དག་གི་བདེ་སྐྱིད་རྒྱལ་བའི་བསྟན་པ་གང་དུ་དར་བ་དེ་ཉིད་ལ་རག་ལས། ཐེ་ཐུག་ཏུ་བདག་ཅག་ལྷ་བརྒྱ་པ་རྣམས་ལ་བཙོམ་ལྡན་འདས་ཤཱཀྱ་རྒྱལ་པོའི་བསྟན་པའམ། སྟོན་པ་དེ་ཉིད་ཀྱིས་བཅས་པའི་ཁྲིམས་ཡིན་ཅིང་།

༡༤ དེ་ཡང་། ཉན་ཐོས་ཀྱི་ཁྲིམས། བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་ཁྲིམས། བདེ་བར་གཤེགས་པའི་ཁྲིམས་ལུགས་ཞེས་བསྒྲགས་པའི་བསྟན་པ་རིན་པོ་ཆེ་འདི་ཉིད་འཛིན་སྐྱོང་སྤེལ་ཞིང་བསྲུང་བ་ལས། མི་ལྟར་ལུགས་བཞིན་སྤྱོད་པའི་རྒྱལ་ཁྲིམས། ནང་དུ་བཤད་སྒྲུབ་གཏན་ལ་ཕབ་པའི་དགེ་འདུན། གསང་བར་དམ་ཅན་རྒྱ་མཚོའི་ཚོགས་ཀྱིས་དངོས་དང་རྫུ་འཕྲུལ་གྱི་མཐུས་རིམ་པར་སྐྱོང་ཞིང་བསྲུང་བ་ལས། དེང་སང་གི་བར་དུ་མ་ཉམས་པ་མཐོ་རིས་དཔལ་འགྲོའི་རྒྱུན་བཞིན་ཡོད་པ་འདིའོ།

༡༥ དེ་ལ་དགོངས་ཏེ་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་ཀྱང་གསེར་འོད་དམ་པའི་མདོར།བདག་དང་གཞན་ལ་ཕན་གདགས་ཕྱིར། ཡང་དག་ཆོས་ཀྱིས་ཡུལ་བསྐྱང་བྱ། གཡོ་སྒྱུ་བྱེད་པ་མཐོང་གྱུར་ན། ཆོས་བཞིན་ཆད་པས་བཅད་པར་བྱ། ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར། སངས་རྒྱས་ཀྱི་བསྟན་པའི་དར་རྒྱུད་རྒྱལ་ཁྲིམས་ལྟོ་ཡང་གི་ཁྱད་པར་གཙོ་ཆེ་ཞིང་། རྒྱལ་ཁྲིམས་རྒྱལ་བརྒྱུད་རིམ་པའི་ལུགས་སྲོལ་མ་ཉམས་པར་བྱེད་དགོས་པས། དེའི་ཕྱིར་རྒྱལ་བརྒྱུད་རིན་པོ་ཆེའི་རྒྱལ་རབས་ཀྱི་ཁུངས་ཀྱང་།

13. In general, peace and happiness of all sentient beings as vast as the extent of the sky depend on the extent to which the teachings of Buddha have spread. In particular, in degenerate times, these depend on the teachings of the Buddha and disciplines framed by the Teacher (Buddha).

14. They are known as the disciplines of the Hearer, the disciplines of the Bodhisattva, and the disciplines of the Buddhas. From upholding, preserving, spreading and guarding them arose three forms. Outwardly, there is the state law that is based on tradition. Internally, there is a monastic body that teaches and practices Buddhism. Secretly, there is a protection by the assembly of the ocean of oath-bounds[18] through both their real and magical powers. It is due to their preservation and protection that, until now, the laws have not declined and have continued like a heavenly stream of a slow-flowing river.

15. Considering this, even the Victorious One in the Sutra of the Sacred Golden Light has said, "A country should be governed according to the Buddha Dharma/ If it has to benefit both oneself and others/ If anyone is seen doing dishonest things/ That person should be punished according to Dharma/". As was stated, the rise and fall of Buddhism essentially depend on the variation of gravity accorded in the state law. It is necessary to ensure that the tradition of the systems of state laws and dynasty do not degenerate. For that reason, the source of the history of the precious dynasty is as follows:

18 Protector deities.

༡༦ སྔོན་བཙུན་མ་ཆགས་པའི་སྔོན་འོད་གསལ་ལྷའི་གཞལ་ཡས་ཀྱི་ཁང་པར་ལས་སྣང་རང་བྱུང་གི་ཚངས་པ་ཆེན་པོ་གསེར་མངལ་ཅན་དུ་བསྐྲུན། དེ་ལས་ཁམས་གསུམ་པའི་འོད་གསལ་གཟུགས་ཁམས་ཀྱི་གནས་རིགས་བཅུ་བདུན། འདོད་ལྷ་རིགས་དྲུག་གི་ཆོས་ཉིད་རིམ་པར་གདལ་བའི་མཐར་འཛམ་བུའི་གླིང་དུ་བབས་པ་ལས། བདག་རྐྱེན་གྱིས་ཐོག་མར་སྤྱི་བ་མང་བཀུར་རྒྱལ་པོ། དེ་ཉིད་ཀྱི་རིགས་སུ་སྔོན་གྱི་རྒྱལ་པོ་ལྔར་གྲགས་པ་དང་། འཁོར་ལོས་སྒྱུར་རྒྱལ་སྡེ་ལྔ།

༡༧ དེའི་རྒྱལ་བརྒྱུད་ཀྱི་རབས་སུ་རྒྱུ་མཚན་གྱི་སྒོ་ནས་བུ་རམ་ཞིང་པའི་བརྒྱུད་དང་ཤཱཀྱའི་བརྒྱུད་དུ་འང་འདོགས་ཤིང་། དེ་ལ་མང་བཀུར་རྒྱལ་པོ་ནས་སྲས་སྒྲ་གཅན་འཛིན་གྱི་བར་རྒྱལ་རབས་ས་ཡ་གཅིག་དང་འབུམ་ཁྲི་ལྔ་བརྒྱ་ཡོད་པ་འདུལ་བ་ལས་གསུངས། དེ་ལས་དུ་མར་གྱེས་པའི་ཆོས་རྒྱལ་མྱ་ངན་མེད་ནས་རིམ་པར་བོད་ཡུལ་གྱི་རྒྱལ་པོར་སྤྱི་བ་གཉའ་ཁྲི་བཙན་པོ།

16. Before the world and beings came into existence, self-arisen Great Brahma of the karmic vision manifested as the Golden Womb[19] in the god's inestimable mansion. From it appeared 17 heavens of the luminous form realm - the third realm - and six levels of desire gods[20]. Their nature progressively and pervasively spread and finally descended on the Jambudvipa. Due to an empowering condition, the Mahasammata dawned as the first ruler. To his lineage came those famed as the first five kings of India[21] and the five classes of chakravartin.

17. For a reason, the race of the royal lineage thus descended is referred to as the lineage of Buramshingpa (Skt. Ikchvakh) and Shakya. In this lineage, Vinaya states that from Mahasammata until Rahula, there were one million, one hundred and ten thousand five hundred (1,110,500) generations. Dharmaraja Ashoka came out of the numerous branching from the above generations. Gradually, after him, came the first Tibetan King Nyathri Tsenpo.

19 Mythology has it that Brahma was born out of the gold [like] egg. Golden Womb (གསེར་མངལ་) is one of the Brahma's names.

20 The six levels of gods reside in the abodes of i) the Four Great kings (རྒྱལ་ཆེན་བཞི་), ii) the Thirty-three (སུམ་ཅུ་རྩ་གསུམ་), iii) Conflict-Free (འཐབ་བྲལ་), iv) Tushita (དགའ་ལྡན་), v) Enjoying creations (འཕྲུལ་དགའ་), and vi) Mastery over Other's Creations (གཞན་འཕྲུལ་དབང་བྱེད་).

21 i) མང་བཀུར། ii) འོད་མཛེས། iii) དགེ་བ། iv) དགེ་མཆོག, and v) གསོ་སྦྱོང་འཕགས།

༡༨ དེའི་རྒྱལ་རབས་སུ་གནམ་ལ་ཁྲི་བདུན། སྟོད་ཀྱི་ལྡིང་གཉིས། བར་གྱི་ལེགས་དྲུག ས་ལ་ལྡེ་བརྒྱད། འོག་གི་བཙན་གསུམ། ཞེས་གྲགས་པའི་རྒྱལ་རབས་ཉི་ཤུ་རྩ་བདུན་ན། འཕགས་པ་ཀུན་བཟང་གི་རྣམ་སྤྲུལ་ལྷ་ཐོ་ཐོ་རི་སྙན་བཙན་བྱོན་པས་དམ་པ་ཆོས་ཀྱི་དབུ་བརྙེས།

༡༩ དེའི་རྒྱལ་རབས་ལྔ་པར་འཛིག་རྟེན་དབང་ཕྱུག་སྲོང་བཙན་སྒམ་པོ་བྱོན་ནས། དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་འཁོར་ལོ་བཅུ་དང་། ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོའི་འཁོར་ལོ་བཅུ་ཟུང་དུ་འབྲེལ་བས་སྐྱོང་བཞིན་པར།

18. To Nyathri Tsenpo's lineage came the seven *khri* kings[22] of the sky, the two celestial *steng* kings[23] of the above, the six *legs* kings[24] of the middle, the eight *lde* kings[25] on the earth, and the three *btsan* kings[26] of the below. The 27th successor was the Bodhisattva Samantabhadra's emanation Lha-Thothori Nyantsen, who marked the beginning of Dharma in Tibet.

19. Since the arrival of Songtsen Gampo - the Lord of the World and Lha-Thothori Nyantsen's fifth-generation - he governed with the Ten Wheels of Tathagata and the Ten Wheels of Dharma King in a union.

---

22 i) 1st Nyatri Tsenpo (གཉའ་ཁྲི་བཙན་པོ་), ii) 2nd Mutri Tsenpo (མུ་ཁྲི་བཙན་པོ་), iii) 3rd Dingtri Tsenpo (དིང་ཁྲི་བཙན་པོ་), iv) 4th Sotri Tsenpo (སོ་ཁྲི་བཙན་པོ་), v) 5th Mertri Tsenpo (མེར་ཁྲི་བཙན་པོ་), vi) 6th Daktri Tsenpo (གདགས་ཁྲི་བཙན་པོ་), and vii) 7th Sib Thri (སྲིབ་ཁྲི་བཙན་པོ་). Search in Tibetan dictionaries as *nam gi tri dun* (གནམ་གྱི་ཁྲི་བདུན་)

23 i) 8th Drigum Tsenpo (གྲི་གུམ་བཙན་པོ་), and ii) 9th Pude Gungyal (སྤུ་དེ་གུང་རྒྱལ་)

24 i) 10th Esho Lek (ཨེ་ཤོ་ལེགས་), ii) 11th Desho Lek (དེ་ཤོ་ལེགས་), iii) 12th Thisho Lek (ཐི་ཤོ་ལེགས་), iv) 13th Gungru Lek (གུང་རུ་ལེགས་), v) 14th Drongzhe Lek (འབྲོང་ཞེར་ལེགས་), vi) 15th Isho Lek (ཨི་ཤོ་ལེགས་). Search in dictionary as *sa'i legs drug* (སའི་ལེགས་དྲུག་)

25 i) 16th Zanam Zinde (ཟ་ནམ་ཟིན་ལྡེ་), ii) 17th Thrulnam Zhungtsen De (འཕྲུལ་ནམ་གཞུང་བཙན་ལྡེ་), iii)18th Senol Namde (སེ་སྣོལ་གནམ་ལྡེ་), iv) 19th Senol Pode (སེ་སྣོལ་པོ་ལྡེ་), v) 20th De Nolnam (ལྡེ་སྣོལ་ནམ་), vi) 21st De Nolpo (ལྡེ་སྣོལ་པོ་), vii) 22nd De Gyalpo (ལྡེ་རྒྱལ་པོ་), and viii) 23rd De Trintsan (ལྡེ་སྤྲིན་བཙན་). Search in dictionary as *rgyal po lde brgyad* (རྒྱལ་པོ་ལྡེ་བརྒྱད་)

26 Could be i) 24th Tori Longtsen (ཏོ་རི་ལོང་བཙན་), ii) 25th Thritsen Nam (ཁྲི་བཙན་ནམ་), and iii) 26th Thridra Pungtsen (ཁྲི་སྒྲ་སྤུངས་བཙན་).

༢༠ འཇམ་པའི་དབྱངས་ཁྲི་སྲོང་ལྡེའི་བཙན་ཡབ་སྲས་ན་རིམ་ནས། གསང་བ་པའི་ཚོགས་ཀྱི་གཙོ་བོ་མངའ་བདག་ཁྲི་རལ་པ་ཅན་ལ་སོགས་པས། བོད་ཡུལ་ལྷ་ལྡན་གྱི་རྒྱལ་ཁམས་ཐམས་ཅད་དམ་ཆོས་ཀྱིས་དབང་བསྒྱུར་བར་བྱས་ཤིང་། དེར་མ་ཟད། རྒྱ་གར། རྒྱ་ནག། །ཁ་ཆེ། ལི་བལ་ནོར་འཛིན་གྱི་ཆར་ཡང་། རྒྱལ་ཁྲིམས་འཁོར་ལོའི་རྩིབས་སུ་རྒྱལ་བསྟན་ནོར་བུའི་གདུགས་དཀར་བཀོད་པས་དགེ་ཞིང་ཡུན་རིང་གནས་པ་ནི།

༢༡ ལུང་ལས༑ མི་ཡི་ཆོས་ལུགས་བཟང་པོ་དེ། །དམ་པ་ཆོས་ཀྱི་གཞི་མ་ཡིན། །གཞི་ལྡན་ཆོས་ལ་སྤྱོད་པ་དེ། །བདེ་ནས་བདེ་བ་ཐོབ་པར་འགྱུར། །ཞེས་འབྱུང་བ་ལྟར། རྒྱལ་ཀུན་སྙིང་རྗེའི་རང་གཟུགས་འཕགས་མཆོག་སྤྱན་རས་གཟིགས་དབང་དེ་ཉིད་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་སྲོང་བཙན་སྒམ་པོར་སྤྲུལ་ཞིང་། ཁྲིམས་ལུགས་ཇི་སྙེད་པའི་སྒོ་ནས་སྤྱང་བླང་གསལ་བར་འགོད་ཅིང་བོད་ཁམས་དག་པའི་ཞིང་དུ་བསྒྱུར་བ་དང་།

༢༢ དེ་མཚུངས་དེ་ཡི་རྣམ་སྤྲུལ་མཚན་དངོས་ཡེ་ཤེས་རྡོ་རྗེར་གྲགས་ཤིང་།ལྷ་མིའི་འགྲོ་བའི་མཆོད་གནས་གདུང་དང་ན་བཟའི་མཚན་ཅན་ཆོས་ཀྱི་རྗེ་གཙང་པ་རྒྱ་རས་པ་དེ་ཉིད་ཀྱི་རིགས་སུ་ཁ་བཞིའི་རྒྱལ་ཁམས་གདུལ་བྱའི་ཞིང་དུ་ཡོད་ཅེས། མ་འོངས་པ་ན་རང་ཉིད་འབྱོན་པའི་བརྡར་ཕ་ཇོ་འབྲུག་སྒོམ་ཞིག་པོར་ལུང་གི་གནང་བ་སྩལ་ཏེ། ཉིད་ཀྱི་གདུང་བརྒྱུད་དྲི་མ་མེད་པར་སྤྲུལ་པའི་སྐུ་ཉིད་དུ་བསམ་བཞིན་སྐྱེ་བ་བཞེས་པ་དཔལ་འབྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེ་མཐུ་ཆེན་ངག་གི་དབང་པོ་ཕྱོགས་ལས་རྣམ་རྒྱལ་འཇིགས་མེད་གྲགས་པའི་སྡེའི་མཚན་དུ་བྱོན་པ་དེ་ལ།

20. After that, successive hierarchs from Manjushri Trisong Deutsen to the Lord of the Secretist[27] Assembly Tri Ralpachen and so forth dominated the Tibetan Kingdom[28] entirely with Dharma. Buddhism, which is like the jeweled white parasol, was established as the spokes of the wheel of the state laws not only [in Tibet] but also simultaneously in India, China, Kashmir, Khotan, and Nepal of the earth. Therefore, these fields of virtue remained for a very long time.

21. Scripture mentions that "Good religions of human beings/ Are the basis of the Dharma/ Practicing doctrine which has such basis/ Will enable attainment of bliss upon bliss/" As appeared so, the embodiment of the compassion of the entire Buddha, Avalokiteshvara, emanated in the form of Dharma King Songtsen Gampo. He decided on the system of laws by selecting and rejecting provisions appropriately and transformed Tibet into a Pure Land.

22. In the same way, Songtsen Gampo's manifestation, whose actual name was famously known as Yeshe Dorje, the object of veneration for both men and gods, and the bearer of lineage and cloth's name, was the Lord of Dharma, Tsangpa Gyare. The Nation of Four Approaches was the civilizing field for his descendants. As a sign of his arrival in that land in the future, there was a prophecy about Phajo Drukgom Zhigpo and took an intentional rebirth to his own pure lineage as his body emanation in the name of the Pal Drukpa Rinpoche Thuchen Ngagi Wangpo Choklay Namgyal Jigme Drakpa.

27 *Gsang ba pa* (གསང་བ་པ་) means *guhyaka*, which is a class of *yaksa* living in the Himalayas, or secretist.

28 *Lhaden* (ལྷ་ལྡན་) is another name for Lhasa

༢༣ ཁྲག་འཐུང་གི་རྒྱལ་པོ་ཡེ་ཤེས་མགོན་པོ་ལྷམ་དྲལ་དྲེགས་པའི་དཔུང་དང་བཅས་པས། ཁ་བཞི་ལྷོའི་རྒྱལ་ཁམས་ཆེན་པོ་འདི་ཉིད་ཆོས་གཞིས་ཀྱི་ཚུལ་དུ་ཕུལ་ནས་འཕྲིན་ལས་བསྒྲུབ་པའི་བཀའ་ནོད་ཅིང༌། རིག་འཛིན་ཆེན་པོ་པདྨ་འབྱུང་གནས་ཀྱིས་ཀྱང༌། ལྷོ་བྷ་གའི་སྦུགས་སུ་ཡུལ་བཏབ་ནས། །སྔོ་བཏགས་སུ་ཆུ་བོ་ཕྱོགས་བཞིར་འགྱེད། །ཅེས་ལུང་བསྟན་པ་ལ་དགོངས།

༢༤ དཔལ་འབྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེ་རྒྱལ་སྲས་བདུད་འཇོམས་རྡོ་རྗེའི་གདུལ་བྱ་འཕྲིན་ལས་བཞིའི་ཆིབས་ཀྱི་ཁ་ལོ་སྨན་ལྗོངས་ཀྱི་གྲོང་ཁྱེར་ཆེན་པོར་བསྒྱུར་ཏེ། མ་རུངས་བདུད་བཞིའི་གཡུལ་ངོ་ཟློག་མེད་དང་བཅས་པ་བཅོམ་ཞིང༌། ལུགས་གཉིས་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་སྲིད་དྲི་མ་མེད་པའི་འཛིན་སྐྱོང་སྤེལ་གསུམ་ལ་མངའ་དབང་བསྒྱུར་ནས། རྟེན་གསུམ་གཙུག་ལག་ཁང་གི་བཀོད་པ་རྒྱ་མཚོར་འཇུག་ཅིང༌། ལྷོ་ཕྱོགས་ནོར་འཛིན་གྱི་ཡུལ་གྲུ་མཐའ་དག་ཉིད་ཀྱི་བཀའ་འབངས་སུ་བསྡུས་ཏེ།

༢༥ ལྷོ་ཁྲིམས་མེད་ལ་ཁྲིམས་དང༌། རྗ་ལུང་མེད་ལ་ལུང་བཏགས་ནས། ཆོས་ཁྲིམས་དར་མདུད་བཞིན་དུ་བསྡམས། རྒྱལ་ཁྲིམས་གསེར་གྱི་གཉའ་ཤིང་ལྟ་བུའི་ལྗིད་ཀྱིས་གནོན་ཏེ། ལུགས་གཉིས་ཀྱི་བཀའ་ཁྲིམས་ཆེན་མོ་བཅའ་བ་ནས་བརྩམས། མི་བདག་རིམ་བྱོན་གྱིས་ཀྱང༌། ཆོས་བཞིན་རྒྱལ་ཁྲིམས་ཀྱི་སྲོལ་མ་ཉམས་པར་སྐྱོང་བས། ཁ་བཞིའི་རྒྱལ་འབངས་ཐམས་ཅད་བདེ་ཞིང་སྐྱིད་པའི་དཔལ་ཡོན་དུ་ལོངས་སྤྱོད་ཆོག་པ་འདི་བྱུང་བ་ཡིན་ཅིང༌།

23. The King of Heruka, Yeshe Gonpo with his consorts and retinue and the army of malevolent spirits, offered to Zhabdrung Rinpoche the great Nation of Four Approaches in unison as an endowment for the support of the religious institution and received spiritual commands to accomplish Buddha activities. Even the Great Vidyadhara Padmasambhava stated "By founding a village in the interior space of the Southern Land shaped like a vagina/ Rivers will flow in four cardinal points as doors.[29]/" Consider what is thus prophesied.

24. The bridle of the riding horse of four Buddha activities turned to the large city of the Land of Medicinal Herbs[30], the civilizing field of Bodhisattva Dudjom Dorje – Zhabdrung Rinpoche. Thereby, the wars of four malign devils were obliterated and conquered. He became the authority in upholding, preserving and spreading the immaculate government of dual system and was engaged in establishing an ocean of monasteries and the three supports[31]. Entire wealth-bearing southern villages were united as his subjects.

25. Zhabdrung formulated laws in the South, which had no laws, just as binding on an earthenware without handle a knob. The religious law was tightened like a silken knot. The weight of the state law pressed down like the golden yoke. Thus, the Great Legal Decree of the Dual System was composed. The successive rulers too governed according to Dharma and maintained the tradition of the state laws without letting it deteriorate. Therefore, it enabled all – the nation and the people – of the Nation of Four Approaches to enjoy the glorious wealth of happiness and wellbeing.

---

29 This may be symbolizing the advent of Zhabdrung Rinpoche in Bhutan and then the spread of his power in four directions with the promulgation of Drukpa Kagyud

30 An ancient name of Bhutan

31 The three supports are statue, the body support; scripture, the speech support; and stupa, the mind support.

༢༨ ཡིན་པ་དེ་བཞིན་རྒྱལ་བརྒྱུད་སྐྱ་མའི་ཕྱུག་ལེན་མ་ཉམས་པ་ཞིག་བྱེད་དགོས་རྒྱུ་ཡིན། དེ་ཡང་སྲོན་ཆོས་རྒྱལ་ཆེན་པོའི་ཁྲིམས་ཡིག་གི་ཐོག་མར། སྲོག་མི་གཅོད་པའི་ཁྲིམས་གཞིན་སྟོང་དང་གསོན་སྟོང་། མ་བྱིན་པ་མི་ལེན་པའི་ཁྲིམས་དཀོན་མཆོག་གི་ནོར་བརྐུས་ན་བརྒྱ་འཇལ། རྒྱལ་པོའི་ནོར་ལ་བརྒྱད་ཅུ་འཇལ། འབངས་ཀྱི་ནོར་ལ་བརྒྱད་འཇལ་དུ་བཅས། བདག་པོ་ཅན་གྱི་ཆུང་མར་ལོག་གཡེམ་མི་བྱེད་པའི་ཁྲིམས་རྨད་འཇལ་དང་བྱི་ཆད་བཅས། བརྫུན་སྤོང་བའི་ཁྲིམས་ལྷ་སྲུང་ཆོས་སྐྱོང་དཔང་དུ་བཞག་ནས་མནའ་བསྐྱག་པ་སོགས་ཀྱི་ཁྲིམས་དང་།

༢༩ སྤྱིར་མི་དགེ་བཅུ་སྤོང་བའི་སྟེང་དུ་ཕ་ལ་ཕར་འཛིན་པ། མ་ལ་མར་འཛིན་པ། དགེ་སྦྱོང་དང་བྲམ་ཟེ་ལ་དགེ་སྦྱོང་དང་བྲམ་ཟེར་འཛིན་པ། རིགས་ཀྱི་རྒན་རབས་ལ་ཕྱུད་དུ་བཀུར་བ། རང་ལ་གཞན་གྱིས་ཕན་བཏགས་པའི་བྱས་པ་དྲིན་དུ་གཟོ་བ། བྲེ་དང་སྲང་ལ་སོགས་པའི་གཡོ་སྤོང་བ་སྟེ་མི་ཆོས་གཙང་མ་བཅུ་དྲུག་ཁྲིམས་སུ་བཅའ་བ་འདི་འཛིན་འདུག་ཅིང་། དེ་བཞིན་ལྷོ་ཕྱོགས་ཀུན་བཟོད་ཀྱི་ཁྱོན་འདིར་ཡང་སྔ་ཐོག་ཏུ་ཞབས་དྲུང་རིན་པོ་ཆེའི་སྒྲིགས་རྣམ་གཞག་ཅེས་ལུགས་གཉིས་བཀའ་ཁྲིམས་ཞིན་ཏུ་དམ་པའི་དཔེར་བྱེད་འདུག་ཀྱང་།

26. Just as it is so, it is necessary not to let the practices of previous dynasties diminish. In this regard, in the past, the first among the statutes of the Great Dharma King Songtsen Gampo were: *shintong* and *soentong*[32] which are laws to discourage taking life and laws against taking what is not given respectively, such as fine of hundred times the worth for stealing wealth belonging to the triple gem; fine of eighty times the worth for stealing King's wealth; and fine of eight times the worth for misappropriating public wealth. Also, there were laws on the compensation for the rape of a married woman as well as punishment for adultery, and laws of forcing [the defaulter] to vow in witness of god, protector, and Dharma protectors to discourage from lying, and so on.

27. Generally, in addition to abandoning the ten non-virtues, recognizing and respecting one's father as a father, one's mother as a mother, Buddhist monks and brahmins as Buddhist monks and brahmins, venerating the elders from one's lineage at the apex, showing gratitude to others who have helped oneself, and renouncing dishonesty with respect to the measurement of volume and weight[33], etc., i.e. the sixteen virtuous human acts, were drawn as laws and upheld. Analogous to that, even in this all-enduring area of the South, Zhabdrung Rinpoche's laws of the dual system known as *drig namzha* - regulations of order[34] - was illustrated as an example of the utmost excellence in the beginning.

32 *Shintong* (གཤིན་སྟོང་) refers to fine for murder. *Soentong* (གསོན་སྟོང་) refers to fine for proven intention to murder.

33 *'bre* (བྲེ་) is used to measure volume while *srang* (སྲང་) is to weigh.

34 *sgrig rnam gzhag* (སྒྲིག་རྣམ་གཞག་) could be translated as a proper and orderly presentation or as a proper system as well. A slight variation, *sgrig lam rnam gzhag* (སྒྲིག་ལམ་རྣམ་གཞག་) is translated as etiquette or code of conduct.

༢༨ བར་སྐབས་སྒྲིགས་རྣམ་གཞག་ཕལ་ཆེར་སྙོམ་ལས་རང་གར་སྤྱོད་འདུག་པར།འདི་རིགས་དེ་ལམ་དུ་བཞག་ཆོ། བྱ་བ་དང་བྱ་བ་མ་ཡིན་པའི་ཁྲིམས་མི་འོངས། ཁྲིམས་མེད་ན་སེམས་ཅན་ལ་བདེ་སྐྱིད་མི་འབྱུང་། སེམས་ཅན་ལ་བདེ་སྐྱིད་མེད་ན་ཆོས་རྗེ་འབྲུག་པས་ལུགས་གཉིས་ཀྱི་བསྟན་པ་འཛིན་པའི་དོན་མེད་ཅིང་། དེས་ན་བསྟན་པ་རིན་པོ་ཆེ་སྙིང་ལ་བཅང་ཞིང་ཉེ་འཁྱངས་ཕྱོགས་ལྷུང་མེད་པའི་དྲང་ཐིག་སོར་བཞག་གི་ཁྲིམས་ལུགས་ཆོས་རྒྱལ་གོང་མ་སྲོང་བཙན་སྒམ་པོ་ལྟ་བུ་བྱེད་དགོས།

༢༩ དེ་ཡང་། འགྲོ་བའི་བདེ་སྐྱིད་རྒྱལ་བའི་བསྟན་པ་དང་། །བསྟན་པ་དེ་ཡང་བསྟན་འཛིན་སྐྱེས་བུར་རག །ཅེས་འབྱུང་བ་ལྟར། བསྟན་འཛིན་གྱི་སྐྱེས་བུ་ནི་སེམས་ཅན་ཡོངས་ལ་བུ་གཅིག་ལྟར་བསམ་པའི་ལུགས་གཉིས་ཀྱི་རྣམ་གཞག་གང་ཡང་གཏན་ལ་དབབ་པས་བསྟན་འགྲོའི་བདེ་སྐྱིད་ཚུགས་པ་ཞིག་དགོས་རྒྱུ་ཡིན་ཀྱང་།

༣༠ ད་སྐབས་སོ་སོ་ནས་ལོག་པའི་དྲན་འཕྲུལ་ཆོད་འཛིན་མེད་པའི་ངན་པ་གཉའ་རེངས་ཁོ་ནས་བཀའ་ཁྲིམས་གཙན་པོ་རུས་སུ་བོར། དགེ་སྡིག་རྒྱུ་འབྲས་ཀྱི་སྤང་བླང་སྐད་ཅིག་ཀྱང་མི་བསམ་པར། ནོར་ཕྱིར་སྟད་མེད་སྟད་བཏགས་ཀྱིས་བརྡུང་ཐག་བཀྱིགས་ཐག་འོག་ཁང་ལ་བཙུག་པ་སོགས་ཆད་པ་འཕྲལ་བཀོག་བྱས་ནས། སྦྱིན་བདག་ཀུན་མི་ཡུལ་གྱི་ཡི་དྭགས་དངོས་སུ་བསྒྱུར་བ་དང་།

28. However, in the contemporary period, most people have become considerably indifferent to *drig namzha*. When this situation is left to perpetuate, there will be no laws that distinguish right and wrong actions. Without laws, there will be no happiness for sentient beings. If there is no happiness and wellbeing for sentient beings, there can be no legitimacy for upholding the teachings of the dual system by the Dharma Lord of Drukpa. Therefore, by bearing precious teachings in our minds, we must practise natural law, like a straight line, which is impartial and without bias like the one executed by the imperial Dharma King Songtsen Gampo.

29. As it is said, "Happiness and wellbeing of beings depend on Buddhism/ And Buddhism depends on beings who uphold the teachings/". As it happened, individuals who uphold Buddhism are the ones who feel loving-kindness towards all sentient beings like to a sole child through their understanding of teachings and practice of the dual system. Therefore, such beings who can provide wellbeing of Buddhism and happiness of sentient beings are needed.

30. Currently, the stiff-necked villains, who have limitless opposing thoughts and delusions, discard the powerful legal decree like a garment. Without considering the rejection and acceptance of cause and effects of virtue and non-virtue even for an instant, [these villains] make false accusations in order to gain wealth from others who are innocent. For this, the villains have to be punished by being forced into the dungeon where they are tied up and whipped. By the momentary discontinuation of these punishments of these villains, all patrons in villages become really like the hungry ghosts [because they lose their wealth].

༣༡ གྲོས་མི་སྤྱི་དཔོན་སོགས་ནོར་ཡོད་ངོ་ཅན་འགས་ཀྱང་། གཡོན་ཅན་སྟན་པར་སླ་སྟེ་དཔོན་ལ་གུས་ཚུལ་གྱིས་ནོར་སྣུག་སོགས་མགོ་བསྐོར་འབབ་ཞིག་དང་། ལ་ལས་བདེན་བརྫུན་སྣ་ཚོགས་གཞུང་སར་འཕེན་པའི་འབབས་གྱེན་ལོག་སོགས། བསྟན་ལ་མི་འཚམ་པའི་སྤྱོད་ངན་བྱེད་པ་མང་པོས་རྒྱལ་ཁྲིམས་ཕན་བདེའི་རོལ་མཚོ་རྙོག་པར་འདུག་པས།

༣༢ གཙོ་བོ་ཁྲིམས་ཀྱི་བདག་པོས། འདི་ཡིན་འདི་མིན་གྱི་རྩད་གཅོད་ཞིབ་མོར་བཏང་ནས། ཆོས་དང་ཆོས་མིན་འབྱེད་པའི་ཁྲིམས་ཀྱི་སྲོལ་བཟང་པོ་གཏོད་དགོས་པ། ཇི་སྐད་དུ། རྒྱལ་པོ་ཀུན་ལ་མཁས་པ་ཡིས། །ཐྲན་གཡོག་ལེགས་པར་བརྟག་པར་བྱ། །བདེན་དང་ཆོས་ལ་གཞོལ་བ་ཡིས། །རྟག་ཏུ་ཡུལ་འཁོར་བསྐྱང་བྱ་ཞིང་། །ཞེས་པ་ལྟར། རྒྱལ་ཁྲིམས་ཆོས་བཞིན་བསྐྱང་དགོས་པས་ཆོས་འགལ་གྱི་ལས་ནག་བྱེད་པ་བཀག་ཅིང་། རང་འདོད་ཁེང་འཚང་བག་མེད་སྨྱོ་སྤྱོད་དམ་ཚིག་གཉན་པོ་ཁྱད་གསོད་ཉམས་པ་བདུན་དང་ཞིང་བཅུ་ཚང་བའི་རིགས་ཚར་བཅད་རྗེས་སུ་འཛིན་པ་མདོ་རྒྱུད་ཀྱི་དགོངས་པ་ཡིན་ཅིང་།

31. In order to deceive and receive briberies, counsellors and *chipon* discuss with flattery with certain wealthy and important people while pretending to be respectful towards high officials. Some people launch various 'truths and falsities' at the government as well as dispute with it. Such ill behaviors among a large number of people are unbecoming of Buddhism and have disturbed the sea of enjoyment of happiness and benefit that depends on the state laws.

32. Principally, to institute a convention of sound laws, judges should make an absolutely thorough investigation on what is and what is not, and distinguish what is Dharma from what is not Dharma. "The king who is wise in every way/ Will thoroughly investigate his servants and attendants./ Exerting himself on truth and Dharma,/ He will constantly protect the country and his retinues/". Thus, the state laws need to be practised in accordance with Dharma, for which evil actions which transgress Dharma have to be prohibited. Following the intents of sutras and tantras, those with selfishness, offensive motive, recklessness, noxious behaviour of disparaging those who have taken solemn vows, transgressions of seven vows[35] and ten-fold guilts[36] should be subjugated.

35 Transgressions from (i) life, (ii) real meaning, (iii) command, (iv) commitment, (v) action, (vi) attributes, and (vii) desires.

36 Guilts of (i) destruction of monastery, (ii) destruction of teachings, (iii) robbing public property of the sangha, (iv) destruction of the three supports, (v) pilfering nation's wealth, (vi) harming people, (vii) humiliating the gods, (viii) taking life of the parents, (ix) refuting the secular and religion, and (x) wrong view

༣༣ རྒྱལ་བ་ཉིད་ཀྱི་ལུང་ལས། འདི་དག་བསྒྲལ་བར་བྱས་ནས་ནི། །དམྱལ་བའི་གནས་སུ་ཡུན་ཐུང་འགྱུར། །རྣལ་འབྱོར་བསྒྲུབ་ལ་བར་ཆད་མེད། །ཐེག་པ་ཆེན་པོའི་མཐུ་དར་ཞིང་། །སངས་རྒྱས་བསྟན་པ་རྒྱས་པར་འགྱུར། །ཞེས་གསུངས་ཤིང་། བྱང་ཕྱོགས་སྣ་ལའི་སྨན་ལྗོངས་སུ་སྤྱོན་ནས་བྱོན་པའི་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་རྣམས་ནི་བྱང་སེམས་ཤ་སྟག་བཀའ་དྲིན་གྱི་གནས་ཡིན་མོད།

༣༤ ཕྱིས་ཀྱི་སྡེ་སྲིད་ཁ་ཅིག་ཀུན་སློང་ཞེ་གནག་གི་ཕྱོགས་འཛིན་དམ་པོས། ཀར་འབྲུག་གཉིས་ཀྱི་མགོན་གནོན་གང་ཐུབ་དང་འདི་པ་ཚོའི་རིང་ལུགས་ངན་པ་ཡིན་ཕྱིར་བསྣུབ་པར་བྱེད་སོགས་པའི་ཁྲིམས་ཡིག་འདོད་སྒྱུར་བྱས་པའང་འདུག་ཅིང་།

༣༥ དེ་འདྲ་ནི། ཅེ་སྤྱང་རིགས་པའི་སྐད་འབྱིན་ཡང་། །རི་དྭགས་རྒྱལ་པོ་སྙིང་རྗེ་སྐྱེས། །ཅེས་སམ། སྐྱེས་མཆོག་རང་གི་སྐྱོན་ལ་བལྟ། །སྐྱེ་བོ་ངན་པ་གཞན་སྐྱོན་འཚོལ། །ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་རོ།

༣༦ དེ་བཞིན་ལྷོ་ལྗོངས་ཀྱི་རྒྱལ་ཁབ་འདིར་ཡང་འགའ་ཞིག་རང་འདོད་དུ་ལྷུང་བས། ཆོས་སྲིད་བསྟན་པའི་འདབ་བརྒྱ་དཀར་པོ་ཟུམ་དུས་སུ་ཉེ་ཞིང་། དེའི་ཕྱིར་བསྟན་པ་རང་མདུན་རས་སུ་བོར་བར་མི་བཟོད་པའི་བསམ་ཁུར་སྙིང་ཁོང་རུས་པའི་དཀྱིལ་ནས་གཞེན་བཏབ་སྟེ། ཆོས་སྲིད་འཕྲིན་ལས་ཀྱི་གདུགས་དཀར་འདི་ཉིད་འཛིན་སྐྱོང་སྤེལ་ཞིང་བསྲུང་བ་ལ། རྒྱལ་སྲས་ཟུར་ཕུད་ལྔ་པ་ཁྲི་སྲོང་ལྡེའུ་བཙན་གྱི་མཁྱེན་རབ་དང་སྙིང་སྟོབས་ཀྱི་རྗེས་སུ་འཇུག་དགོས།

༣༧ ཞེས་དཔལ་འབྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེ་མཐུ་ཆེན་ངག་གི་དབང་པོའི་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་སྲིད་སྐྱིའི་རྣམ་པར་གཞག་པའི་གླེང་གཞི་ཐོག་མར་དགེ་བའི་བཀྲ་ཤིས་དང་པོ་འཛིག་རྟེན་ཀུན་ལ་ཁྱབ་གྱུར་ཅིག། ||

33. In the scripture of Buddha himself, He has said "Having liberated those/ Their stay in the infernal realm will be shortened/ There will be no obstruction in yogi's practices/ The power of the Greater Vehicle will flourish/ And Buddha's teachings will spread/". The early Dharma Kings of Tibet – the Medicinal Land of Sala tree in the north – were nothing but Bodhisattvas who were benevolent.

34. But later, certain Desis with cruel, vicious and prejudicial motivation established legal codes as they desired to oppress the benefactors of Karma and Drukpa Kagyud to the extent they could, and destroy inhabitants because these [schools of] doctrine were considered immoral.

35. Such action is, as said, "Although the fox haughtily sings,/ Lord of the Jungle – Lion – feels compassion/" or "Noble people look into ones' own shortcomings/ Wicked people seek out others' faults/".

36. In the same way, even in the country of Southern Land, several individuals have fallen into selfishness and the white lotus of teachings on the religious system has come close to disappearance. The teachings of the Buddha have been neglected like casting away cotton garments in front of us. We should remember this loss as an intolerable burden in the depth of our hearts. Thus, towards upholding, preserving, spreading, and protecting the white parasol of beneficial activities of the Dharma and government, we have to follow the supreme knowledge and courage of the Prince with Five Knotted Lock of Hair[37], Trisong Deutsen.

37. Thus, this is the starting theme of 'Zhabdrung Ngawang Namgyal's rules for general religious and state governance'. May its first virtuous auspiciousness pervade all transient worlds.

---

37 Prince with Five Knotted Lock of Hair (ཟུར་ཕུད་ལྔ་པ་) is a synonym for Manjushri

ཁ རྒྱལ་སྲིད་སྐྱོང་བའི་བཀའ་བློན་གྱི་རྣམ་གཞག།

༣༩ བདེ་དང་ཕུན་ཚོགས་འཇིག་རྟེན་ལ། །རྒྱལ་ཐབས་སྤྱོད་པའི་ལུང་འཆང་བ། ། སྐྱེས་ཆེན་མ་ལ་ཡ་རླུང་གི །མཛད་པའི་དྲི་བཟང་འདི་ནས་སྤེལ། །

༣༩ ད་ནི་ལུགས་ཟུང་བསྟན་པའི་སྒྲོན་མེ་ཁྲིམས་ལུགས་འཕྲིན་ལས་ཀྱི་བདག་པོ་སྡེ་སྲིད་ཕྱག་མཛོད་པའི་བགྱིས་འོས་ཀྱི་གཙོ་བོ། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་མདོར། རྒྱལ་པོ་ཆོས་ལ་དགའ་བར་གྱུར་ན་ནི། །ཚེ་རབས་གཉིས་ཀར་བདེ་བའི་ལམ་འདི་ཡིན། ། རྒྱལ་པོས་སྤྱོད་བཞིན་དུ་ནི་འབངས་ཀྱང་སྤྱོད། །དེ་བས་ཆོས་བཞིན་ས་ལ་གནས་པར་སློབ། །ཅེས་དང་།

༤༠ རྒྱལ་བ་གཉིས་པ་ཆེན་པོས། ཕ་མའི་བརྒྱུད་དག་འབངས་ཀྱིས་འཁུར་མཁན་མང་། །སྤྱོད་པ་ཡ་རབས་མནའ་ཐོ་ཆད་ལ་འཛེམ། ། མངའ་ཐང་སྐྱོང་ཤེས་དགྲ་འཇོམས་དཔུང་པ་ཅན། །མི་ཆེན་རྒྱལ་པོ་མཆོག་ལ་དགོས་པ་ཡིན། ། ཞེས་པ་ལྟར། ལྷོ་ཕྱོགས་ཀྱི་རྒྱུད་འདི་ཉིད་མཉམ་མེད་དཔལ་འབྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེའི་འདུལ་ཞིང་ཡིན་པས། རྒྱལ་བའི་ཁྲབ་བདག་མཐུ་ཆེན་ངག་གི་དབང་པོའི་ཞབས་ཀྱི་པདྨོ་གཙུག་ཏུ་མཆོད་པའི་སྒོ་ནས་བསྟན་པ་དང་སྐྱེ་འགྲོའི་བདེ་སྐྱིད་ལ་ཐུགས་བསྐྱེད་མི་དམན་པ་དགོས་ངེས།

B. Rules for general cabinet ministers governing the kingdom

38. In the world of happiness and prosperity,/ Those who hold the handle to manage the kingdom/ Are great beings like the Malaya winds./ Fragrant aroma of their activities is disseminated from this (rules)/

39. Hence, this section concerns the main responsibilities appropriate to Desi Chagzoed [Mipham Wangpo], who is the holder of teachings of the union of dual system and the lord of legal system and activities. The Buddha has said in the sutra, "If the king derives joy in Dharma,/ It is the path to happiness in both this and future lives/ Even subjects emulate the King's behavior/ Therefore, learn to live in accordance with Dharma./"

40. In addition, the Second Buddha, Guru Rinpoche has said, "There are many subjects carrying on the pure parental legacies/ Those with noble behavior abstain from breaking the list of pledges/ They are knowledgeable about governance and possess army to vanquish enemies/ Such great leaders are necessary for an excellent king/" As said so, the character of Southern Land is the civilizing field of Zhabdrung Rinpoche, the Incomparable and Glorious Drukpa Rinpoche. Therefore, individuals, while submitting at the lotus feet of Zhabdrung Rinpoche, must not be lacking in superior motivation concerning the happiness and wellbeing of Buddhism and sentient beings.

༩༡ སངས་རྒྱས་ཀྱི་བསྟན་རྩ་དགེ་འདུན་ཡིན་ཕྱིར་གར་བཞུགས་བཀུར་སྟིའི་བཟོས་སྒོ་ཅི་འགྱུར་བྱེད་པའི། ཆོས་སྤྱོད་བཅུ་དང་གར་ཐིག་དབྱངས་སོགས་བསྐྱེད་རྫོགས་ཀྱི་ཉམས་ལེན་ལ་ཞབས་བསྐུལ་ཡང་དག་བྱེད། སྒྲ་སྙན་པ་དང་མཚན་ཉིད་གྲྭ་སྡེའི་སློབ་སྦྱོང་གི་དཔེ་རྒྱུགས་འཕྲལ་འཕྲལ་དུ་ལེན་ནས་དེ་དང་བསྟུན་པའི་གནང་སྦྱིན་སྩལ།

༩༢ གདན་ས་མཐའ་དག་གི་དངོས་པོའི་ཕྱག་རྫས་ཅི་ཡོད་རྒྱལ་བའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་རྟེན་སོགས་དཀོན་མཆོག་གི་མཆོད་རྫས་དང་དགེ་འདུན་གསོ་བ་ལས་གཞན་དུ་ཆུད་ཟོས་མི་གཏོང་བའི་བཀའ་ཁྱབ་ལོ་བསྟར་བཞིན་ཕབས།

༩༣ བཟོ་རིགས་གྲྭ་སྡེ་དང་། སྨར་ནང་གཟན་གྱི་རིགས་ལའང་། ཡི་གེ་འབྲི་མཆོད་སྦྱིན་པ་དང་སོགས་ཆོས་སྤྱོད་བཅུ་གཙོ་བོར་འདོན་པའི་སོ་སོའི་ལས་ཁ་དང་བསྟུན་པའི་རྒྱུགས་ལེན་ཅིང་བསྟན་པའི་ཞབས་འདེགས་གང་འགྱུར་དུ་འཛོག ། ཉིན་རེ་བཞིན་མངའ་འབངས་སྤྱིའི་སྐྱིད་སྡུག་དྲི་རྩད་བྱས་པའི་འབུས་མ་འབུས་ཀྱི་སྐབས་འཕྲལ་དུ་བདེ་བའི་ཐབས་ཁོ་ན་བཀོད།

41. Wherever they are, the monks, who are the root of Buddhism, deserve to be respected. They must be reminded scrupulously to promote and practice development and completion stages; ten spiritual practices[38]; dance, mandala proportions, chants, and so forth. Examinations for trainings in the schools of poetry and philosophy[39] should be held regularly. Accordingly, appropriate generosity gifts must be provided.

42. All the properties of various religious seats are offerings to the three jewels consisting of three sacred supports symbolic of enlightened body, mind, and speech and are for maintenance of the monastic community. Order must be issued every year for these things not to be wasted on any other purpose.

43. There should be lessons among the schools of artisans, craftsmen, monks, *garpas*, and serfs on writing, offering to the three jewels and giving gifts to the lower realms that feature prominently in the ten Dharma activities. Wherever it is germane to support the teachings of Buddha, considering the appropriateness with their respective activities, examinations must be held. When inquiring about hardships among the subjects every day, they should strictly devise the means that alleviate their problem immediately.

---

38 The ten spiritual practices are (i) transcribing the teachings, (ii) worshipping, (iii) giving, (iv) listening to the teachings, (v) reading the teachings, (vi) comprehending the teachings, (vii) instructing others, (viii) reciting holy works, (ix) contemplation, and (x) meditation.

39 Aris (1986) has translated these as "Textual examinations on studies completed by the students of grammar and poetry and by the College of Logic should be held at frequent intervals …" (p. 137).

༤༤ ཡུལ་གྲུ་སོ་སོར་སྲོག་གཅོད་ཀྲུ་འཕྲོག་སྤྱངས་པའི་རི་རྒྱ་ལྷུངས་རྒྱ་བསྡམས་པ་སོགས། ཆབ་འབངས་དགེ་བཅུའི་ཁྲིམས་སུ་སྦྱོར་བའི་བློ་གྲོས་ཀྱི་ཤེས་རྒྱ་འདས་མ་འོངས་དཔྱད་ཚུགས་དགོས།

༤༥ འཇིག་རྟེན་སྐྱིད་སྡུག་རྒྱལ་ཕམ་ཁ་མཆུའི་གཅོད་སྡོམ་དང་ཁྲལ་འུལ་དོན་སྐྱུལ་དེ་རང་གཙོ་བས། དྲག་ཞན་སུ་ཐད་ནས་ཀྱང་ཟས་ནོར་ངོར་བལྟས་པའི་ཉེ་རིང་ཕྱོགས་ལྷུང་ཡོད་མེད་རྒྱུད་དུ་རྩད་གཅོད་དྲག་པོར་བཏང་། རྫོང་མགྲོན་སྤྱི་བླ་སོགས་ནོར་ཡོད་ངོ་ཅན་འབའ་ཞིག་དང་ཉེ་འཁོར་ཞབས་འབྲིང་བའི་རང་འདོད་ཞུས་དབང་དུ་མི་བཏང་བར་རྒྱལ་ཁྲིམས་དཔང་ཐུབ་གཙོ་བོར་བཏོན་དགོས།

༤༦ མཐའ་བཞིའི་ས་མཚམས་ཀྱི་ལས་འཛིན་རྣམས་ཀྱང་། དབུས་ཀྱི་བདེ་སྐྱིད་མཐའ་ལ་རག་ལས་པ་བཞིན། རང་སྡེ་གཞན་ཕྱོགས་སུ་ཨར་ཇག་དགྲ་རྐུན་ཤོར་ནས་རང་ཁྲིམས་མི་བཙན་པར་བྱུས་ཤིང་། ཆིངས་དོན་གྱི་ཁྲ་འགལ་དུ་འགྱུར་ན། དེའི་ལན་རྩ་རང་ལ་ཐུག་པར་མ་ཟད་བསྟན་འགྲོ་སྤྱིའི་འགལ་ཚབ་ཏུ་འགྱུར་བས། དེ་བཞིན་མི་འགྱུར་བར་བདེ་འཇམ་བྱེད་དགོས་པའི་བཀའ་ཁྱབ་ཡང་ཡང་གནང་།

44. To control access to mountains (*ri rgya*)[40] and to non-virtuous actions that cause fall[41] (*lhung rgya*) in various villages, officials should have the knowledge to analyse both the past and the future trends among the population to lead them towards the practice of ten virtues[42].

45. The hardship of the people is primarily dependent on disputes which lead to wins and losses; taxes and labour contribution; and transportation of loads. A firm and fair investigation should be conducted without differentiating between the powerful and the weak, and without discriminations on grounds of their wealth. *Dzongpons*, *dronyers,* and *chilah*, etc. should not be receptive to the selfish submissions of their relatives, dependents, and servants, and on the basis of prominence due to their wealth[43]. They should honour and observe the nation's laws as the principal witness.

46. Officials of the four borders should be aware that happiness and peace of the centre are dependent on the borders of the country. Internal laws can not be safeguarded if robbers and thieves go from our side to the other's side. It will not only contravene agreements, but it also will be a breach of Buddhism and sentient beings, and that will entail repercussion on oneself. Therefore, commands should be issued regularly for maintaining perpetual peace.

---

40 Refers to hunting in the mountains. Closing access to mountains means stopping hunting.

41 *Lhung* (ལྷུང་) means to fall. The cause to fall is non-virtuous action. *Lhung rgya* (ལྷུང་རྒྱ་) could mean seal against non-virtuous actions that could lead to one's fall.

42 1) Not taking life 2) Not stealing 3) No adultery 4) Not telling lie 5) No divisive talk 6)Not using abusive speech 7) No gossip 8) No envy 9) No malice 10) No wrong view

43 There is a mistranslation in ཟས་ནོར་ངོར་བལྟས་པའི་ཉེ་རིང་ཕྱོགས་ལྷུང་།

༤༧ ལྷག་པར་ཛོང་ཁག་གར་ཡང་རྩྭ་ཁྲལ་ཤིང་ཁྲལ་དེས་སྦྲིན་བདག་སྡུག་པོ་རང་ཞིག་འདུག་པ། འདི་རིགས་ལ་རྟའི་རྩིས་བདག་དང་རྩྭ་ཁྲལ་འདི་ཐོག་གི་རིམ་པ་སྤར་ཁྱུན་བཞིན་བྱེད་དུ་བཅུག་དགོས།

༤༨ མདོར་ན་ཕྱི་མཐའ་འབངས་ཀྱི་བདེ་ཐབས། ནང་ལས་ཚན་སྤྱིའི་དཔང་འཛུག །དོན་སྐྱབས་གསུམ་འདུས་ཚོགས་སྤྱིལ་བའི་མཛད་བཟང་འཕྲིན་ལས་བཞིའི་རྣམ་པར་རོལ་པ་དུས་གཅིག་ཏུ་དབང་བསྒྱུར་བའི་བློ་གྲོས་ཀྱི་ཉིན་མོར་བྱེད་པའི་འཕྲུལ་འཁོར་ཤེས་དགོས་པ།

༤༩ མཐུ་ཆེན་སེང་གེའི་ང་རོ་ལས། དབུས་ཟླུམ་ཞི་བ་ཕྱི་གྲུ་བཞི། །དྲུང་བཞི་འཕྲིན་ལས་རྒྱས་པ་དང་། །ཁམས་གསུམ་དབང་སྡུད་ང་རོའི་སྒྲ། །མངོན་སྤྱོད་རལ་གྲིའི་འཁོར་ལོ་བསྐོར། ། ཞེས་དང་།

༥༠ བསྟན་དགྲ་འཇོམས་པའི་སྤུ་གྲི་ལས། །གང་ཞིག་སྐྲེ་བོ་མི་བསྲུན་པ། །མཐུ་ནི་བུ་ཡོན་ལྷར་སྙེག་པ། །དེ་ལ་མངོན་སྤྱོད་ལས་ཀྱི་མཐུ། །གནམ་ལྕགས་འདྲ་བ་འདི་ཕོབ་ཅིག །

47. Particularly, in every *dzongkhag*, grass tax and fuelwood tax have caused hardships to the patrons. For such taxes, the number of horses should be accounted[44] and the amount of grass tax should be consistent with customs that prevailed.

48. In brief, officials should illuminate like the sun possessing the magical wheel of intelligence that allows them to master the elaborate display of the four noble karmas[45]. They should be able to promote the purpose of flourishing of the assemblage of the three refuges. While externally knowing the means to citizen's happiness, all of them should internally know how to arrange witnesses and settle disputes.[46]

49. In the Roar of the Mighty Lion, it is said "Peaceful circle in the centre, square at the outside/ Like four conches spreading activities,/ And their roaring sound conquering the three worlds[47]/ Circling with the wheel of swords for subjugation./"

50. And also, in the Razor which Destroys the Enemies of Buddhism, it is said "To an uncultivated person who pursues sorcery like a debt,/ Let the karmic magic of subjugation/ Descend like a thunderbolt/"

---

44 Aris (1986) has mistranslated *rtai rtsis bdag* (རྟའི་རྩིས་བདག་) and that has led him to write "such person must be allowed to take charge of government horses…" (p. 139). It should be 'account horse numbers'. This becomes clearer in the later part of this document where a person at the maximum can raise only three horses.

45 They are i) pacifying, ii) increasing, iii) overpowering and iv) wrathful.

46 Translation of three-fold becomes clumsy in English. In the original, a distinction is made between the outer, inner and the real reasons. Outer is external in the translation and the outer task is the creation of happiness among the citizens. The precise meaning in the original phrase *dpang 'jog* (དཔང་འཛོག་) is unclear though I have attempted its translation. The true purpose or the real reason is promotion of Buddhism.

47 The three worlds of i) desire, ii) form and iii) formlessness

༥༡ ཅེས་བཀའ་སྩལ་པ་ལྟར། བཟང་པོ་བཟང་ཐོག་ཏུ་སྤོལ་གཏོང་། ཉེས་པ་ཉེས་ཐོག་ཏུ་ཚར་མ་བཅད་ན། རྒྱལ་ཁྲིམས་ཆོས་བཞིན་དུ་སྤྱོལ་མི་ནུས་པས། རྒྱལ་ཁྲིམས་དྲང་པོར་བཅད་པ་རྒྱལ་པོའི་དགོས་དོན་གྱི་གཙོ་བོ་ཡིན་ཅིང་། དེ་ཡང་རྒྱལ་པོ་ལ་གཅེས་པ་ཁྲིམས་ཟེར་བ་བཞིན། རྒྱལ་པོ་གཅིག་གིས་རྒྱལ་ཁྲིམས་དྲང་པོར་སྐྱོང་བར་བྱེད་ན་དེའི་འབངས་རྣམས་ཉིད་ལ་བདེ་བར་བཀོད་ནུས་ཤིང་། དེ་ནི་སྔོན་དུས་ཆོས་རྒྱལ་མེས་དབོན་རིམ་པས་བསིལ་ལྡན་གྱི་འགྲོ་བ་རྣམས་ཅིག་ཅར་ཆོས་སྲིད་ལུང་གིས་འཚོ་བས་དང་། ཞབས་དྲུང་རིན་པོ་ཆེས་དམུ་རྒོད་ལྷོ་ཕྱོགས་ཀྱི་རྒྱུད་འདི་འདུལ་སྐྱོང་ནུས་པའང་རྒྱལ་ཁྲིམས་ཆོས་བཞིན་བསྐྱངས་པའི་མཐུ་ལས་ཡིན་ནོ། །

༥༢ སྤྱིར་རྒྱལ་ཁྲིམས་བཅའ་བའི་རྒྱུ་མཚན་ནི། ཡུལ་གྲུ་སོ་སོའི་རྒྱལ་འབངས་བདེ་བའི་ཆེད་ཉིད་དང་། སྒོས་སུ་རྒྱལ་དབང་ཐུབ་པའི་འདུལ་ཁྲིམས་བསྟན་རྩ་དགེ་འདུན་གྱི་འཛིན་སྐྱོང་སྤྱེལ་ཕྱིར་བཅས་པ་ཡིན་འདུག་ཀྱང་། བར་སྐབས་སུ་རྣམ་པར་དབྱེ་བས་འཕོངས་ཏེ། དགེ་སློང་སྡོམ་ཉམས་སྡིག་གཅོད་མ་བྱིན་ལེན་སོགས་བསྟན་པའི་ཕུང་གཞི་བྱེད་ཀྱང་རྩད་གཅོད་མི་གཏོང་།

༥༣ དེས་ན་མིག་ལྡོས་ངན་པར་མ་ཟད་བསྟན་འགྲོའི་ལེགས་ལམ་ནུབ་པར་ལུང་བསྟན་ལས། འདུལ་ཁྲིམས་ཉམས་པ་དམ་ཉམས་ལུང་པ་གང་། །དེ་ཡི་རྒྱུ་ལས་སྐྱེ་འགྲོའི་བདེ་སྐྱིད་ནུབ། །ཅེས་པ་དང་།

51. Similarly, as an adage goes, "If it is decent, establish a tradition on this decency/ If it is an offense, punish based on this offense/" If such is not done, laws of the nation cannot be disseminated in accordance with Dharma. The fair application of state laws is the main necessity for a king. Moreover, as it has been said "Law is dear to a king" if a king administers a country with fairness, the subjects can be made happy. In this regard, the successive previous monarchs, the *may yon*,[48] governed the subjects of Cool Land (Tibet) with doctrines of both secular and Dharma laws. The effective civilizing of the character of the petulant Southern Land by the Zhabdrung Rinpoche was due to the state law being in harmony with Dharma.

52. The general reason for instituting state laws is in fact for the people of every village to be happy. But the specific reason is for the monastic community, the root of the *vinaya* laws of the Buddha, to be upheld, preserved, and disseminated. Nevertheless, in the meantime, shot by discrimination, there have been occurrences of violation of the monk's vows, taking life, taking what is not given, and so forth, which are the causes of the destruction of Buddhism. Even so, these have not been investigated and checked.

53. These are not only bad examples but will also lead to the displacement of the path of goodness of Buddhism and sentient beings. It has been prophesied that "Settlements will be filled with those who defile the *vinaya* rules and samaya/ Causing the happiness and wellbeing of beings to disappear".

48 Aris (1986) has translated it as "the succession of ancestral Dharmarajas in previous times sustained the beings of Cool Land…" (p. 139). *May yon nam sum* (མེས་དབོན་རྣམ་གསུམ) refer to Emperors Songtsen, Trisong Detsen and Tri Ralpachen of Tibet.

༥༤ ཆོས་ཁྲིམས་ཞེར་བས་མ་མགོན་དབྱིངས་སུ་གཤེགས། །དམ་སྲི་སྤྲུན་གྱི་ཁ་རླངས་དུམ་ཐུར་འཕྲོ། །མི་ཡི་ཆོས་ལུགས་ཞེར་བས་ལྷ་རྣམས་ཉམས། །ནག་པོ་བདུད་ཀྱི་རིགས་རྣམས་ཏ་ཏར་ཀྲོད། །ཅེས་སོགས་དང་།

༥༥ ལྷག་པར་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཉིད་ཀྱིས་ཉི་མའི་སྙིང་པོའི་མདོར། ལྔ་བརྒྱ་ཐ་མའི་དུས་རབ་ཏུ་བྱུང་བའི་ཁྲིམས་ཀྱང་། རྒྱལ་ཁྲིམས་དང་བསྟུན་པར་གསུངས་པ་བཞིན། རང་ཕྱོགས་བློས་མ་བཟོད་པར་འདུག་པའི་ད་ཆ་ནས་བཟུང་། དགེ་སློང་བསླབ་པར་སྐྱོན་ཆད་འདུལ་ལུགས་དང་མཐུན་པའི་ཆད་པ་གཅོད་ཅིང་། རྟགས་དང་ཆ་ལུགས་བསྒྱུར་དགོས་ཐག་ཆོད་ཡིན་ཞིང་།

༥༦ གཞན་ཡང་བདུད་ཀྱིས་ཡོ་ལང་བཤམས་པའི་ཟས་ངན་ཐ་མ་ཁ་ཟེར་བ་འདི་ད་ལྟར་སྨར་ལྟོ་གཟན་སོགས་མི་ནག་སྐྱེ་བོ་ཀུན་གྱི་ཉིན་མཚན་དུ་སྤྱོད་པར་འདུག་མོད། འདིས་ནི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་རྟེན་གྲིབ་ཀྱིས་ནོན་པར་མ་ཟད། སྟེང་ལྷ་ཉམས། བར་བཙན་འཁྲུགས། འོག་ཀླུ་ལ་གནོད་ཅིང་། རྒྱུ་དེས་འཇིག་རྟེན་ཁམས་སུ་ནད་མཚོན་མུ་གེའི་བསྐལ་པ་རྒྱུན་དུ་འབྱུང་བར། སློབ་དཔོན་ཆེན་པོ་པདྨས་ལུང་བསྟན་མང་པོ་གསུངས་འདུག་པ་ལྟར།

༥༧ རྫོང་མགྲོན་སྐུ་ཚབ་ལས་ཚན་གྲོས་མི་སྤྱི་དཔོན་ཆོས། ཡུལ་ཕྱོགས་གར་ཡང་ཕྱུང་ཟས་ཐ་མ་ཁའི་ཉོ་འཚོང་དང་འཐུང་མི་བྱུང་ཆེ། རྩད་གཅོད་དྲག་པོར་མ་བཏང་ན་རང་རང་སོ་སོའི་སྟེང་ཁར་ཡོང་རྒྱུ་ཐག་ཆོད་དང་། རྒྱ་དྲུང་ཆོས་ཀྱང་ལས་སྒོ་རང་ནས་བཀག་པ་སོགས་དེ་ལུགས་ཀྱི་རྗེས་བདག་བྱེད་པ་གལ་ཆེ།

༥༨ དེ་བཞིན་སྙིགས་མའི་ཡིད་ཅན་གྱི་ལས་དབང་ལྟ་བུས། ད་ལྟའི་སྐབས་འདིར་ཆབ་འབབས་སྐྱིད་སྡུག་མི་སྙོམས་པའི་མཐོ་དམན་སྣ་ཚོགས་ཀྱི་ལོ་རྒྱུས་ཐོས་ཆེ། བདེ་ཐབས་ཡོད་བཞིན་སྙོམས་ལས་སུ་བསྒྱུར་ན། བདུད་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་དང་ཁྱད་པར་ཅི་ཡོད།

54. In addition, as an adage also goes, "Mahakali and Mahakala will depart into space due to the deterioration of quality of religious laws/ Siblings of samaya-violators will emanate mouth steam bit by bit/ Gods will decline with the deterioration of quality of people's religion/ Dark *maras* and their kind will laugh ha-ha!/"

55. In particular, in the sutra of Suryagarbha, the *tathagatha* have said that in degenerate times, rules of the monks will conform with the state laws. It has become mentally unbearable in our opinion. Henceforth if morals and vows of the monks are breached, they should be punished according to *vinaya* rules. They must certainly abandon symbols and customs of a monk.

56. It appears that *garpas, tozen* and the lay people are constantly – both day and night - taking tobacco, which is a vile food flaunted by the *maras*. Not only does it defile the three sacred supports symbolic of enlightened body, speech, and mind by its pollution, but it also debases gods of the upper realm, makes *tsans* of the middle realm agitated, and injures *nagas* of the lower realm. Because of that, aeons of epidemics, warfare and famines will continuously appear in the world, just as the Great Lopen Pema (Guru Rinpoche) has made numerous prophecies about it.

57. If the *dzongpons*, *dronyers*, representative-*dungpa*, officials, counsellors and *chipons* of the villages do not strictly investigate and detect trading and smoking of destructive tobacco wherever it takes place, they will be individually liable. It is important even for *jadrungs* (Indo-Bhutan border officials) to stop and control such goods by themselves in their frontiers.

58. Upon hearing news about various unequal hardships among the people due to the karmic power of degenerate living beings, if officials are indolent even when there are possible means for creating happiness, they are no different from the kings of *maras*.

༥༩ རང་གཞན་སུ་ཐད་ནས་ཀྱང་། དྲང་གསུམ་འཁར་བ་མདུན་བཙུགས་དཀོན་མཆོག་དཔང་གསོལ་མ་གཏོགས། ཁ་མཆུའི་བསླབ་དོན་ཁྲལ་འུལ་སོགས་ཉེ་རིང་རྒྱབ་མདུན་བྱས་འདུག་ན་དྲག་པོའི་ཁྲིམས་ལ་སྦྱར་རྒྱུ་ཐག་ཆོད་ཡིན་ཞིང་།

༦༠ དེ་བཞིན་བྱེད་དགོས་པ་ལུང་ལས་ཀྱང་། ཇི་ལྟར་རྒྱལ་སྲིད་བསྐྱང་བ་དང་། །སྡང་བའི་དགྲ་རྣམས་འདུལ་བ་དག །འབངས་ལ་རེ་བ་མ་འཛོག་པར། །ཞལ་བཞུགས་ཚེ་ན་མྱུར་དུ་མཛོད། །ཅེས་དང་།

༦༡ རྩུབ་པས་རྩུབ་པ་ཐུལ་འགྱུར་གྱིས། །ཞི་བས་འདུལ་བ་ག་ལ་ནུས། །ཞེས་གསུངས་པ་བཞིན། ཧག་ཏུ་དཀར་པོ་དགེ་བའི་ལས་ལ་བརྩོན་ཞིང་ལས་འབྲས་ཀྱི་རྩ་བ་ཆོད་པ་དགོས་ནའང་། མ་ཡིན་མ་འཐུས་པའི་ནག་ཅན་ལ་སྙིང་རྗེར་མ་བཞག་པར་སྲོག་ལུས་ལ་ཙ་ར་ཕྱིས་ལམ་ཁེགས་པ་དགོས།

༦༢ དེ་ཡང་ངོ་ཚ་དང་སྙིང་རྗེའི་དབང་དུ་བཞག་ཆེ་བློ་བསམ་མི་བསྲུན་གྱི་རིགས་རྣམས་ཇེ་འཕེལ་དུ་སོང་ན་རྒྱལ་པོར་གཅེས་པ་ཁྲིམས་དང་། དེ་འོག་ནས་འཚང་རྒྱ་ཟེར་བ་བཞིན་ཡིན་པས།

༦༣ ཇོང་སྡོད་སྐུ་ཚབ་རིམ་པས་རང་འབངས་རྣམས་ལ། རྒྱལ་ཁྲིམས་ཆོས་བཞིན་སྐྱོང་མི་སྐྱོང་སྙན་ལམ་དུ་གསན་སྦྱིན་གྱིས་གཟིགས་པ། བྱུང་མ་བྱུང་གི་སྐབས་འཕྲལ་འཕྲལ་དུ་ཚར་བཅད་རྗེས་སུ་འཛིན་པ་ནི་སྤྱི་སྲིད་ཕྱག་མཛོད་རིམ་བྱོན་གྱི་མཛད་པར་ཤེས་དགོས་སོ། །

59. Be it oneself or others, all should walk ahead relying on the staff of three truths[49] and implore the three jewels to be the witness while arbitrating disputes or imposing taxes and labour services. Or else, an official will be meted out severe punishment for differentiating between those near and far to oneself and between those at the front and the back[50].

60. Regarding the need for such behavior, a scripture states "How to govern a kingdom/ And subdue the hostile enemies/ Do not disregard hopes of the people/ Fulfil them promptly during your incumbency/".

61. As a saying goes, "Savage can tame the savage/ The peaceful cannot subdue them/" Although one should persevere with virtuous acts and resolve to cut through the very root of actions and their results (karma), body and mind of wicked ones should be punished without mercy so that wrong, unacceptable acts do not reoccur in the future.

62. If the officials dismiss such criminals out of compassion and diffidence, the number of mentally impudent persons will only increase evermore. What a ruler should be fond of is the law (discipline), and he will attain enlightenment when he rules accordingly.

63. The successive Desi Chagzoed should be aware that they should keep their eyes and ears open as to whether the successive representatives residing in the dzongs are governing the subjects with laws of the nation in harmony with Dharma.[51] Whenever such occasions of [violation] arise, their subjugation is the task of the successive Desi Chagzoed.

---

49 Aris (1986, p. 168) listed the three truths as i) the validity of three quotation from scriptures, ii) validity of visible proof, iii) the validity of reasoning.

50 The phrase 'differentiating between those at the front and the back' implies that officials should not be deceitful.

51 Aris (1986, p. 143) The difference in mine and his translations is significant.

༨༤ དེ་ཡང་། དམ་པ་དཔོན་དུ་བཀོད་གྱུར་ན། །དོན་གྲུབ་པ་དང་བདེ་སྐྱིད་ཐོབ། །ཅེས་གསུངས་པ་ལྟར། རྒྱལ་པོ་ཁྲི་ཐོག་ཏུ་འཚང་རྒྱ་བ་དེ་བྱུང་བ་ཡིན་ནོ། །

༨༥ བསྟན་འཛིན་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་དེ་ཉིད་ཀྱི་ཞལ་ལུང་འཆང་བ་མགྲོན་གཉེར། གདན་སའི་རྫོང་དཔོན། སྤྱི་བླ་རྣམ་གསུམ། དེའི་བྱ་བཞག་གི་རིམ་པ། རྒྱལ་དབང་ཀུན་མཁྱེན་འབྲུག་པས། ཡས་ཀྱི་རྗེར་གུས་མས་ཀྱི་འབངས་ལ་བྱམས། །སྤྱོད་པ་མཛངས་ཐོན་ཁ་འཇམ་ཞེ་མི་གནག །འཁྲུགས་ན་དཔལ་ལ་གཞན་ཞིག་ཆོག་ཤེས་ལྡན། །རྒྱལ་པོའི་གནང་ཆེན་བྱེད་ན་དགོས་པ་ཡིན། །ཞེས་པ་ལྟར།

༨༦ ལྷ་བརྒྱ་པ་རྣམས་ཀྱི་གཙུག་རྒྱན་དཔལ་འབྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེ་རྒྱལ་སྲས་ངག་གི་དབང་པོའི་ཆོས་སྲིད་ཀྱི་ཞབས་འདེགས་སྤྱི་དང་། ཁྱད་པར་ས་དབང་ཆེན་པོ་པའི་བཀའ་ལུང་སྤྱི་བོར་ནོད་པའི་གུས་བཏུས་མཛེས་ཁྱད་སྔོན་དུ་སོང་བའི། རྒྱལ་སྲིད་ཕྱི་ནང་བར་གསུམ་དུ་དགེ་སྐྱོན་སྤོ་བཞག་གི་བབས་ཡུལ་བྱུང་དུས་རྒྱ་མཚན་ཞུ།

༨༧ སྔར་རྒྱུན་བསྟན་འགྲོའི་སྐྱ་རིམ་དང་ལྡང་པའི་བདེ་ཐབས་ཀྱི་རྩིས་སྙོམས། མཐའ་མཚམས་ཀྱི་ཞུ་སྣ་འགངས་ཆེན་རིགས་སྔན་འབུལ་ཞིབ་པར་ཞུ་དགོས། ཁ་མཆུའི་སྐོར་ཕག་ཏུ་ནོར་སྒུག་དང་ཁ་དྲག་ཤེད་ཡོད་ཀྱི་དབང་དུ་མི་བཏང་བར། བདེན་བརྫུན་གསལ་པོར་ཕྱེ་བའི་དྲང་གཏམ་ལུགས་མཐུན་སྔན་དུ་འབུལ།

64. It has been said that "If a noble person is appointed as a leader/ Pursuits will be successful and happiness and wellbeing can be attained/" Thus, such a king will get enlightened being in his throne.

65. *Dronyer*, *dzongpoen* of various centres, and the three *chilahs* are the bearers of oral instructions of the doctrine-holder Dharma King. Their order of activities should be as mentioned by Gyalwang Kuenkhen Drukpa: "Respect the lord above, be kind to the subjects below/ Behave wisely, speak gently, don't think negative/ Be fearless if conflicts arise, and contented with others/ These are needed in service to a king's vastness/"

66. Those [officials] who serve in general the religious polity of the crown ornament of the people in the degenerate age, Zhabdrung Rinpoche, and those [officials] who have submitted their respect and homage to the elegance and perfection of this great ruler to receive on their crown His oral instructions and commands should offer reasons on any benefits and harms, and transfer of government duties[52] within the center, inner and outer parts of the country whenever there is a cause to do so.

67. Accounts of the old customary *kurims* in support of teachings and sentient beings, and of the welfare of communities should be reported. Important issues concerning the borders must be reported in detail. Without secretly taking bribes or being swayed by the power of articulate speeches, disputes should be settled solely by distinguishing truth from falsehood, and their true accounts of arbitration consistent with customs should be reported.

---

52 Aris (1986) the part on resting and moving is mistranslated as "on arrival in a place to which he has been transferred, (an official) should give reports on the merits and demerits..." (p. 143).

༦༨ རྒྱ་བལ་བོད་སོགས་གྲུབ་མཐའ་མི་གཅིག་པའི་རིགས་ཀྱིས་ཞུ་ཡིག་དང་ངོ་མ་མཇལ་དགོས་བྱུང་ཚེ། དེ་རང་དུ་ཞིབ་རྩད་དྲིས་པའི་དེ་བསྟུན་གྱི་བདག་རྐྱེན་སྒྲོད།

༦༩ བསྟན་ལ་བྱས་པ་ཅན་གྱི་རིགས་བློ་ཕམ་དུ་མ་བཅུག་པར་གོང་སར་སྙན་གསན་ཕབ་ནས་ལས་ཚན་གང་འོས་སུ་བཏོན། གཉེར་ལས་འཛིན། བཟོ་རིག་ཆིབས་བཞོན། སྐར་ལྷོ་གཟན་གྱི་ནང་ཁྲིམས་རྒྱུན་དུ་རྩད་གཅོད་གཏོང་ཞིང་སྤྱར་ལུགས་ཀྱི་ཐུན་ཁར་བཙུད།

༧༠ ཚེ་ཕྲ་གང་ལ་ཡང་བཟང་ཁ་རང་ཉིད་ཀྱིས་བྱས་པའི་ངན་ཁ་གཞུང་སྲིད་སྐྱོང་དང་བཅས་པར་མི་བཙོལ། གཞུང་དོན་བྱ་བའི་རིགས་སུ་གྱུར་པར་རང་དོན་དང་ཁྱད་མེད་ཀྱི་རུང་གྲུབ་རྩོལ་གང་ཆེར་བྱེད་དགོས་ཤིང་།

༧༡ གལ་ཆེ་དོན་ཡོད་ཀྱི་རིགས་རྣམས་བསླབ་སྟོན་མ་ཞུས་པར་རང་ཉིད་ཀྱིས་བློས་བཅད་མི་བྱེད། ནག་པོ་སྡིག་ལས་དང་གལ་ཆུང་དོན་མེད་ཀྱི་རིགས་ཞུ་ཞུ་མང་བ་ཐུགས་དམ་གྱི་སད་རྒྱུར་འདུག་པས་བློ་ཐག་གཅོད་པ་ལས་འོས་མེད།

༧༢ མངའ་འབངས་སྤྱིའི་སྐྱིད་སྡུག་བལྟ་ཞིང་དགེ་བཅུའི་ཁྲིམས་ལ་སྦྱོར་བའི་སྙན་བསྐུལ་སོགས། ཧླབས་ཆེན་སྤྱོད་པའི་བགྱི་བ་དུས་གཅིག་ལ་འཕྲིན་ལས་བཞི་བསྒྲུབ་ནུས་པའི་བཀའ་ནོད་ཅིང་།

༧༣ ལྷག་པར་མཐའ་ཟད་སྤྲུགས་རལ་དུ་མི་འགྱུར་བའི་ཕྱི་རྫོང་གི་གད་བདར། ནང་མཛོད་ཀྱི་གསོག་འཇོག །བར་ཁྲབ་མཚོན་གྱི་བསྒྲུབ་ལུགས།

68. When there are occasions for meeting people or receiving letters from people of different philosophical schools such as from India, Nepal, or Tibet, [officials] should be assigned roles and responsibilities after detailed investigations.

69. Those who are dedicated to the teachings of the Buddha should not be disappointed; they should be reported [to Desi] and appointed as officials wherever appropriate. Discipline among storekeepers, artisans, mounted officials, *garpas*, and *tozens* should be regularly investigated and they should be deployed to work in accordance with old practice.[53]

70. For every matter whether large or small, credit should not be taken like it was one's sole action and blame should not be put on the government and rulers. During official duties, officials should be as diligent and fastidious as they are in their personal works.

71. Essential and consequential matters should not be decided by the officials without receiving instructions [from Desi]. As frequent submissions about unwholesome evil deeds or trifling matters disturb devotional concentration practice [of Desi], these matters are not worth beyond local decisions.

72. Along with overseeing the welfare of the subjects, officials should be urged to engage in the law of ten virtues. Officials should cultivate the profound behaviour of pursuing the four karmas simultaneously.

73. Above all, externally, a dzong should be maintained and cleaned so that it should not unravel from its edges and it should not be frayed inside. Internally, supplies should be accumulated. In between, weapons and armours should be procured.

53 Aris (1986) translated རྩད་གཅོད་གཏོང་ཞིང་སྔར་ལུགས་ཀྱི་ཐྲུན་ཁར་བཙུད as "they should be placed in shifts as of previous custom" (p. 145). It is unknown what ཐྲུན་ here means, but it is not shift.

༧༤ དགྲ་ནམ་འོང་མེད། གྲབ་ཐུབ་མེད་ཀྱི་དཔེ་བཞིན། གང་ལ་ཡང་རིང་ཐུབ་མེད་པའི་ས་མཚམས་སུ་མིག་གིས་བལྟས། རྣ་བས་ཉན་པའི་དགྲ་ཐོན་ལ་གཡེལ་བ་མེད་པ་གཅིག་དགོས་རྒྱུ་ཡིན།

༧༥ ཡང་། དྲག་པོ་གཡུལ་གྱི་ལས་ལ་ཞུགས་དགོས་ཆེ། སྐྱབས་གནས་ཀྱི་ངོ་བོ་བླ་མ་རིན་པོ་ཆེ་དང་བསྟན་དོན་ཁོ་ནར་བསམ་པའི་སྙིང་སྟོབས། དཔའ་མཛངས་དེས་གསུམ་ཅང་རིག་ཁྱུག་གསུམ་བརྟན་བསྐྱིང་བཀྱེལ་ཆེའི་ཐབས་ཚུལ་གྱི་སྒོ་ནས། གཅན་གཟན་གྱི་ཁོངས་ན་སེང་གེ་ལྟར་བརྗིད་པའི་དཔའ་གདེངས་ཆེན་པོས། འཁོར་གསུམ་མདོ་དྲུག་ཚང་བའི་དམག་མི་དམག་གྲལ་དུ་འཁོད་པར།

༧༦ ལོངས་སྤྱོད་གྱུ་ནོམས་པ་བསྟབ་པའི་མཐར། སྐབས་དང་བསྟུན་པའི་བཀོད་བཤམས་རང་སྡེ་དཔའ་ནུས་བསྐྱེད་ཅིང་དགྲ་དཔུང་ཀླད་འགེམས་ནུས་པའི་ཁ་ལོ་བསྒྱུར་ཏེ།

༧༧ དགྲ་སྡེ་ཐལ་རློག་ཀྱང་རྒྱལ་བའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་རྟེན་ལ་མེ་བརྒྱག་པ། བཤིག་ཅིང་བཏུངས་པ་ལ་སོགས་མཚམས་མེད་ཀྱི་ལས་ཡིན་པས་དང་ཐོག་ནས་བཀག །

74. As a saying goes, “It is uncertain when the enemy will appear/ There should be no shortfall in preparation/”. Whatsoever the case, it is necessary to be always on guard with unwavering vigilance by listening and watching over the boundary from a point that is neither far nor near.

75. If there is a need to enter into an act of war, mental courage should be cultivated and derived solely from a sense of service to the ultimate entity of refuge, Lama Rinpoche and Buddhism. With a deep sense of certainty and stability found by means of courage, skillfulness and calmness[54] on the one hand and intelligence, prudence, and swiftness[55] on the other, people should join valiantly the ranks of warriors equipped with the three weapons (arrow, sword, and spear) and six parts (མདོ་དྲུག), [56] with immense bravery of a lion that shines with majesty in the midst of wild beasts.

76. After the rank of the warriors has been served abundant enjoyments [of food], they should be roused to effective courage by a strategy appropriate to the circumstance and turned into a force that can bring destruction on the brains (heads) of a hostile force.

77. However, even if the enemy troops are turned into dust, demolishing, burning and smashing the three sacred supports symbolic of enlightened body, speech and mind should be prohibited right at the beginning, as they are inexpiable crimes.

---

54 དཔའ་མཛངས་དེས་གསུམ།

55 ཅང་རིག་ཁྲུག་གསུམ།

56 If *mdo drug* (མདོ་དྲུག་) is the variation of *mdo 'phrug* (མདོ་འཕྲུག་), it means a horse in the epic of Gesar. Or it could be an abbreviation of *mdo khams chu bzhi sgang drug* (མདོ་ཁམས་ཆུ་བཞི་སྒང་དྲུག་).

༧༨ དམག་གྲལ་ཐོབ་རིགས་ཐོབ་མཁན་གྱིས་ཁྱེར་ཚོག །མཆོད་ཁ་སྒྲོད་དུས་སྟོབས་ལྡན་བརྒྱ་ཐྲུབ་ལ་གཡུ་དང་ཁང་གཞིས་སྩལ་བའི་བཀའ་ཁྱབ། མི་གསད་རེ་གཉིས་མར་དཔའ་དར་རྒྱབ་བཀབ་སོགས་གང་འོས་བྱེད་པའི།

༧༩ དམག་དཔོན། མདའ་དཔོན། ལྡིང་དཔོན། སྐར་གཉེར། གོ་མཆོན། དམག་མི་སོགས་དྲག་པོ་གཡུལ་གྱི་ལས་ལ་འཇུག་པའི་བཀོད་པ་བཤམས་ལུགས་མང་ཡང་སྐབས་ཐོབ་དང་སྦྲེར་བ་གནད་ཆེའོ། །

༨༠ གཙོ་ཆེན་རྒྱལ་སྲིད་ཀྱི་བྱ་བ་ལ་རྗེ་དང་འབངས་ཀྱི་བར་དུ་ལེགས་ལམ་གྱི་མཚམས་སྦྱོར་སྒྲིགས་ཤེས་དགོས་པ། ཇི་སྐད་དུ། བློན་པོ་བློ་ལྡན་དྲང་པོ་ཡིས། །རྗེ་དང་འབངས་ཀྱི་དོན་ཀུན་འགྲུབ། །ཅེས་དང་། བློ་ཆུང་གྲོས་ཉེས་འཁྲུགས་པའི་ཚེ། །བློ་ལྡན་ཐབས་ཀྱིས་བདེ་བར་གསོ། །ཞེས་པ་ལྟར། །

༨༡ རྫོང་མགྲོན་བཀའ་བགྲོས་པའི་རིགས་དང་ཞབས་འབྲིལ་སྐུ་གཉོགས་པ་སུས་ཀྱང་། ཕྱིའི་བྱ་བཞག་ནང་དུ་མ་དགོངས་པའི་རིགས་སྦྲ་གསང་མེད་པར་སྙན་དུ་ཞུ་ཞིང་། ནང་གི་སྐད་ཆ་ཕྱིར་སྐྱེལ་མེད་པའི་བློ་ངག་ཤིན་ཏུ་དམ་པོ་བྱེད།

78. What is secured from a battle line in terms of spoils and booties are entitlements that may be taken away by a warrior. It is a standing command that at the time of face to face fighting with weapons, a warrior who has fended against a hundred will receive turquoise, land and a house. If a warrior has killed one or two enemies, he will be awarded *padar jabkab* [57].

79. There are numerous procedures in laying down orders during the acts of war for *magpon* (commander in chief), *dapon* (archery commander), *dingpon* (commander), *garnyer* (camp commander), *go tshon* (armourers), and *magmi* (soldier). But it is important to apply them depending on situations.[58]

80. In the works related to governance, [officials] have to essentially know how to bridge the path of judicious goodness between the king and the people. As such, there is a saying that "A wise and honest minister can/ Accomplish all pursuits of the king and his subjects/" and that "When the injudicious minister creates conflicts with his bad counsel/ The wise with skillful means restores them to peace/"

81. Similarly, *dzongpons, dronyers, kadreps*, and other *kushogs* who accompany and attend [on the Desi] should, without reservation, report the affairs happening outside that are not heard inside. But their minds and speech should be strictly discrete and controlled so as not to convey internal happenings to outside.

---

57 The phrase in the original is དཔའ་དར་རྒྱབ་བཀབ་. There is another prize called *phyag mdud rgyab bkab* (ཕྱག་མདུད་རྒྱབ་བཀབ་) in the original text. Both these terms cannot be understood any longer. They seem to be certain honours for brave warriors who have proven themselves in the battle. There might have been considerable material rewards that accompanied these two recognitions.

58 Unlike Aris (1986, p. 147) translation, the text seems to be discussing matters of rewards.

༤༢ བློ་གསལ་ངག་ཙུང་ཉེ་གནས་ཏེ། །ཕྲ་མ་འཇུག་ན་སྟོར་ཤིང་ཡིན། །ཞེས་དང་། གསང་གྲོས་ཐུབ་པ་གྲོགས་ཡིན་ཏེ། གཞན་ལ་འཆད་ན་ཟངས་ཐལ་ཡིན། །

༤༣ གསུངས་པ་བཞིན་གསོལ་གཟིམས་སོགས་ཐུགས་ནང་དག་དགོས་དེ་བཞིན་མ་བྱས་ན། ཆེན་པོ་རྣམས་ལ་དགྲ་བས་ཀྱང་། །རང་གི་འཁོར་གྱིས་གནོད་པ་མང་། །དེ་བཞིན་གཟིམས་འགག་པས་ཉིན་པོ་བག་མེད་དང་སྦྱེ་ཕྱི་གྱུ་ཡང་སོགས་མི་བྱེད་ཅིང་ལུས་ངག་ཡིད་ཀྱི་ཀུན་སྤྱོད་ཚོས་དང་རྗེས་སུ་མཐུན་པ་དགོས།

༤༤ དེས་ནས་རྒྱལ་སྲིད་ཕྱི་ནང་བར་གསུམ་གྱི་སྒྲིགས་རྣམ་གཞག་མཐུ་ཆེན་ངག་གི་དབང་པོའི་བཀའ་ཁྲིམས་སྲུང་བླང་འཛོལ་མེད་བྱེད་དགོས་ཏེ། ཆུ་འགོ་ནས་རྙོག་ན་མི་དྭངས་པ་བཞིན། རྒྱལ་པོ་ཉིད་ཀྱིས་མ་བརྩིས་ན། །ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པའང་བཀུར་མི་འགྱུར། །ཞེས་པ་ལྟར།

༤༥ གཙོ་བོ་ཁྲིམས་ཀྱི་བདག་པོ་སྡེ་སྲིད་ཕྱག་མཛོད་གོང་དུ་མཚུངས་པ་ལས། གཞུང་ཕན་ཚུན་གྱི་ཇོང་དཔོན་སྤྱི་བླ། གངས་རིའི་རྫོང་འཛིན་སོགས་ལ་བདག་རྐྱེན་མཐོང་སྒྲོལ་ཁྱད་མེད། ཇོང་དཔོན་མགྲོན་གཉེར་གསོལ་བ་ཐབ་ཚང་དུ་ལྷན་ཅིག་བཞེས་དགོས་རྒྱུ།

82. A maxim stipulates, "A Buddha's disciple is intelligent and of few words/ If he engages in divisive speech, he is the scattering stick/". Another one says, "Those who can keep secret discussions are friends/ If it is discussed with others, they become see-through/"

83. Therefore, *solpon* and *zimpon* should have, internally, pure mind; otherwise great personalities can be harmed more by retinues than enemies. Hence, the chamber guards should not be negligent during the daytime and must not be carefree during mornings and evenings. Their body, speech, and mind should conform to the pure conduct that is in keeping with Dharma.

84. The nation's inner, middle, and outer *drig namzha* are Zhabdrung Rinpoche's legal decrees for distinguishing acceptance and rejection of things. It should be observed without error. Otherwise, like the filthy water from the mucky source, it is as has been said "If the king does not practice/ He will not be respected even if he is the omniscient/".

85. Desi Chagzoed, who is the lord of law, will have to adhere to the same caution above to the king and the omniscient.[59] All officials, like of the two capital-centres[60] and *chilahs*, and the lama of Mountain Religious Estates (Toed Gangri Lama),[61] are equal in their responsibilities and customary privileges. *Dzongpons, dronyers* and such officials must dine together in the mess (official kitchen).

---

59 I have understood *gong du mtshungs pa las* (གོང་དུ་མཚུངས་པ་ལས་) as referring to the king and the omniscient. Aris (1986, p. 147) understood that as referring to laws to which Desi must conform.

60 Punakha and Tashichodzong.

61 The formal title of Toed Gangri Lama, who was appointed as the representative of the Bhutanese government controlling the enclave of western Tibet around Mount Kailash, was called Gangri Dorji Zinpa.

༤༦ གཉེར་ལས་འདི་གང་གི་ཐད་ལའང་སྤྱར་རྒྱུན་ལས་བདག་རྐྱེན་གསར་བཙོས་མི་བྱེད། གསོལ་བ་དཀར་མོའི་རིགས་དང་འབྲེལ་ཚད་སྦྱ་ཕྱི་རིམ་པར་ཕྱེ་བའི་གསོལ་བསྐོར་བྱེད་མི་ཆོག །

༤༧ ཕྱོགས་མཚམས་ཀྱི་རྫོང་དཔོན་མཐའ་དང་། རྒྱ་དྲུང་ཤར་ནུབ། གཞན་ཡང་ཕྱི་མགྲོན་གྱི་རིགས་སྐུ་ཚབ་ཆེ་ཆུང་གང་ཡིན་རུང་། གཞི་ལེན་གྱི་རྣམ་པའི་མཐོང་སྲོལ་མ་གཏོགས་གཞན་གསོལ་བ་དཀར་མོའི་གྲལ་དུ་ཡིན།

༤༨ གཞུང་དོན་ཁ་མཆུ་བཅད་པ་དང་འགྲོ་དགོས་ཀྱི་རིགས་ལ་བོད་གསུམ་བཞི་ལས་ལྷག་པ་མི་འཁྲིད། རྫོང་ཁག་ཆེ་ཕྲ་སོ་སོར་ལྟོ་གཟན་གསར་རྙིང་འཛུག་བཏོན་གྱི་སྐོར་དང་ཆོས་གཞིས་ནས་འབྲུ་འདི་ཐོན་དང་། སྤྱིན་བདག་ནས་ཁྲལ་དང་དབང་ཡོན་འདི་ཡོང་ལྟོ་གཟན་གྲངས་དང་བསྟུན་པའི་མགྲོན་འཐུད་ཀྱི་སྟེང་ནས། ལོ་བསྟར་གྱི་འབྲུ་དང་ཟོང་ནོར་བཀའ་རྒྱ་རེ་བཙུག་པའི་གསལ་ཆ་གོང་སར་དགོས་རྒྱུ།

86. The responsibilities of the store-in-charge[62] shall not whatsoever be changed from the old convention. As regards those who are entitled to white rice, dining shall not be differentiated by ranks and they should dine together.[63]

87. All the *dzongpons* of various regions, the *jadrungs* (frontier officials) of both the east and the west, and all other foreign guests, who are representatives of either high or minor persons, are included as officials entitled to white rice. Though they are received with varying reception treat[64], all will be entitled to white rice meals.

88. Only three or four servants (*boed*) are allowed to accompany an official going for arbitration. *Gongsa* (Desi) should be informed about the turnover of new and old *tozens*, production of grains from religious estates, collection of taxes and offerings for empowerment (*wangyon* in form of tax) from patrons (taxpayers), and guests' provisions corresponding to the number of *tozens* in various large and small *dzongkhags*. Based upon these, Desi should be clearly informed of annual accounts of grains, textiles and wealth along with reports on any instructions issued.[65]

---

62 Aris (1986) translated the original texts to mean that "Altercations are not to be made from previous practice with regard to the privileges of the store-keepers and officers, whoever they may be" (p. 149).

63 Aris (1986, p. 149) mistranslated the original text to mean that the places of meals for the officials throughout the day should not be changed and all must dine in the official kitchen. However, meaning of the original text is still not absolutely clear to us today.

64 The precise meaning in the original text (གཞི་ལེན་གྱི་རྣམ་པའི་མཐོང་སྒྲོལ་མ་གཏོགས་གཞན་གསོལ་བ་དཀར་མོའི་གྲལ་དུ་ཡིན།) is unclear to us. It could be the traditional practice of *gzhis lan rnam gsum* where the outgoing official elaborately hosted an incoming official for three days.

65 Aris (1986, p. 50). There is significant difference in the translations of this section.

༨༩ ཕྱོགས་མཚམས་གར་ཡང་ལྡེ་མིག་གཉེར་པ་ངོ་བོ་རང་མ་གཏོགས། རང་གི་ཟླ་བོར་མི་བཙོལ། བཟོ་རིག་གི་སློབ་མ་གཏོགས་དྲག་ཞན་སུ་ལའང་ཕོགས་བྱིན་མི་ཚོག །རྫོང་ཁག་སོ་སོའི་འབྲུ་མཛོད་དང་གཉེར་ཚང་གི་སྐོར་ཡུན་རིང་བཞག་ཀྱང་ཆུད་ཟོས་སུ་འགྲོ་བས། གོང་སར་སྙན་སྒྲོན་ཞུས་པའི་ལོ་བསྡུར་བཞིན་མངའ་འབངས་སུ་སྦྱིན་གཏོང་སོགས་བདེ་བའི་ཐབས་ཁོ་ན་འབའ་ཞིག་བྱེད་པ་ལ། གངས་ཅན་སྐྱེ་བོའི་སྐྱིད་སྡུག་ལན་གསུམ་སྙོམས་པའི་ཆོས་རྒྱལ་མུ་ནེ་བཙན་པོ་དང་ཁྲི་རལ་པ་ཅན་གྱི་རྗེས་སུ་འཇུག་དགོས།

༩༠ ཞེས་དཔལ་འབྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེ་མཐུ་ཆེན་ངག་གི་དབང་པོའི་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་སྲིད་སྐྱོང་བའི་བཀའ་བློན་སྤྱིའི་རྣམ་པར་གཞག་པའི་གཞུང་དོན་བར་དུ་དགེ་བའི་བཀྲ་ཤིས་གཉིས་པ་འཇིག་རྟེན་ཀུན་ལ་ཁྱབ་གྱུར་ཅིག། ༎

89. In any place, the [store] keys should be only vested with the *nyerpa* (store-in-charge) and should not be entrusted to spouses. With the exception of the artisan's group, nobody – neither mighty nor humble – should be given provision (commodities). As reserves[66] in granaries and storerooms in various dzongs can be subject to deterioration and waste if they are stockpiled for long, after apprising the Gongsa, the stock should be distributed every year to the public for their welfare. Nyerpa should always implement such means toward happiness following the steps of the Chogyal Muni Tsenpo and Tri Ralpachen, who made the welfare of the people of the Snowy Mountains equal on three occasions.

90. Thus, this is the main body of the text called 'Rules for general cabinet ministers governing the kingdom' by Zhabdrung Rinpoche. May this second auspiciousness of the virtue in middle become all-pervasive in the transient world!

66 Here སྐོར་ could mean collections made or stocks gathered as a result of routine taxes from people. In *tshangla*, the act of people going to other villages to loan cereals during food insufficiency is called *kor alay* (སྐོར་ཨ་ལེ་) – to make a round of collection

ག རྒྱལ་སྲིད་ཕྱོགས་མཐར་སྐྱོང་བའི་ལས་ཚན་སྤྱིའི་རྣམ་གཞག

༤༡ རྒྱལ་ཁྲིམས་བྱེ་བས་མངོན་བདུད་རལ་པའི་ཁྲིར། །ཡོངས་སུ་སྤྱོད་པ་གང་གི་བཀའི་ཐམ་ཀ །བསྲེལ་འོས་ལས་འཛིན་དུ་མའི་བླང་དོར་གྱི། །རྣམ་དབྱེ་སྟོན་གྱི་རབས་བཞིན་འདིར་བརྗོད་བྱ། །

༤༢ གང་ཡང་བཀོད་པའི་མི་དང་འཛུགས་པའི་ཤིང་དུ་གླེང་བ་ལྟར། ལུང་པ་རེ་ལ་ཁྲིམས་བདག་རེ་བཀོད་པའི་རྒྱུ་མཚན་དེས། དེང་སང་སེམས་ཅན་གྱི་སྐྱིད་སྡུག་སྐུ་ཚབ་ལས་ཚན་གྱི་རིགས་གཙོ་ཆེ་བ་འདུག་པར། དེ་དག་གི་སྤྱང་བླང་སྒྲིགས་རྣམ་གཞག་རིམ་པར་ཕྱེ་བའི་ངེས་རྒྱུ་འདི་ལྟར།

༤༣ སྐུ་ཚབ་ཆེ་གཉིས་མ་དང་། བླ་གཉེར་སྲིལ་མ་རྣམས་ལ་བོད་གཉིས་དང་ཨ་དྲུང་རེ། སྐུ་ཚབ་ཡོངས་ལ་བོད་རེ་དང་ཨ་དྲུང་རེ། དེ་ལས་ལྷག་པའི་ཟུར་གསོས་གཞིས་ཀར་འདུག་ཆེ། བཀྲིགས་ཐག་དང་། སྐུ་ཚབ་ལ་ཕོགས་བཅད།

༤༤ ལས་ཚན་གྱི་རིགས་འགྲོ་འགྲུལ་མང་པོ་དེས་སྒྲིན་བདག་ཀུན་ལ་གཟན་སློ་ཆེར་འདུག་པས། ད་ནས་སྤྱོ་འཛོམ་བྱུང་ན་མ་གཏོགས་གོམ་གང་ཀྱང་སྐྱད་བཏགས་བྱས་འགྲོ་མི་ཆོག །

C. **Rules for general officials of various regions**

91. On the throne of crest revered by ten million vassal kings/ Enjoys one whose seal of command/ Is appropriately maintained by innumerable officials/ Classifications of acceptance and rejection [of their conduct] as in former generations will be herein stated/

92. It has been argued that "A moulded man is like a planted tree". Likewise, the reason why a law officer or judge has been appointed in each valley is that in the contemporary period, the welfare of sentient beings is essentially dependent on such representatives. Various levels of rules that have to be borne in mind of what they have to adopt and abandon are as follows.

93. There shall be two *boeds* (servants) and a horseman for every two-fold official (red scarf rank) as well as for those holding the joint office of lama and *nyerpa*. All other representatives shall get a *boed* and a horseman. When a representative is privately assisted by a greater number of servants at his private estate, he shall be tied by rope and his in-kind remuneration shall be stopped.

94. A large number of movements of all kinds of officials have caused huge waste[67] to all patrons (taxpayers). Henceforth, unless they are going on transfer, they shall not move a single step on any false pretext.

67 The intended text might be གཟན་གོད instead of གཟན་སྐྲོ

༨༥ ཚུར་མོ་བརྟུང་ཚག་སྤྱོད་དགོས་རིགས་སྡེབ་བསགས་ཀྱིས་སྤྱོད་པ་ལས། རྒྱུན་པར་མི་སྤྱོད། དེ་ཡང་རྒྱུས་གང་ལྷང་ལས་ལྷག་པ་མི་ལེན། སྔོན་དུས་ཀྱི་མཆོད་གཞིས་འགངས་ཅན་མིང་དུ་ཐོགས་པ་ཡོད་ན་མ་གནོགས། གཞན་མ་སྨིན་བདག་ཡུལ་བབས་དང་བསྟུན་པའི་བསྟུ་བྱུན་ལ་གནོང་།

༨༦ མི་སེར་ལ་གསེར་གཡུ་ཁྲོ་ཟངས་ཏྲ་ནོར་རྟེན་མཆོད་ཅས་སོགས་དངོས་པོའི་རིགས་ཚོང་ལ་སྣད་པའི་སྤུས་བཙུགས་བྱས་མི་འཁྲོག །ཕྱག་མདུད་རྒྱབ་བཀབ་བྱིན་ནས་ནོར་མི་སློང་། །ལུང་པའི་སྡེ་ཐང་གིས་བཅད་པའི་ཇོ་ཚོང་མ་གནོགས། དབང་ཚོང་བྱས་མི་ཆོག །

༨༧ ཚྭ་མར་མི་སྤྱོད། བལ་འཐག་མི་སྤྱོད། ལུག་རྒྱབ་མི་སློང་། རྫོང་ཁག་སྐུ་ཚབ་དགོན་སྡེའི་བླ་མས་སྨིན་བདག་ལ་བསོད་སྙོམས་རྒྱུགས་རིགས་གྲོང་བཤལ་སོགས་ད་ནས་ཐད་གཅོད། ཚུག་ཁོལ་ཇོ་ཚོང་བྱས་མི་ཆོག །མ་ངེས་པའི་ཇོ་འཚོང་བྱེད་མི་བྱུང་ཡང་ལུང་དཔོན་ལ་བརྡའ་སྤྲད་པའི། དེས་ཀྱང་གོང་མ་གཙོ་བོར་སྣན་སྒྲོན་དགོས་རྒྱུ།

95. People should not be given the job of shelling or husking rice all the time; paddy should be given in bulk by saving it. The amount of rice collected should be whatever amount that is shelled and produced, not more.[68] Unless there are valuable old monastic lands belonging to a monastery, where the division of harvest between the tenant and owner is known, share of harvest [of official lands] will be collected from patrons (tenants) in accordance with local customs.

96. There should be no forced acquisition of material goods of the people like gold, turquoise, cauldron, horse, cattle, and sacred objects on the pretext of trading. By giving honour of *chagdud jabkab*[69], wealth should not be sought [by officials] in exchange. Coerced buying and selling are not allowed. All trading should be in keeping with the norms prevailing in the community.

97. It is prohibited to give salt and butter to officials and woollen textiles to be woven for officials.[70] Officials should not collect sheepskin. Touring of villages for the *dzongkhag* representatives and monastic lamas to seek tithes from their patrons is hereby totally stopped. Servant trading is not allowed. If there are suspicious traders, the leader of a valley should be informed, who in turn should report to the Chief Gongma.

---

68 This rule prevented officials from asking people to make up amount of rice. One *dre*, unit of volume, of paddy did not yield the same amount after husking and shelling. Some small fraction of shortage emerged due to fragmenting of grains. When a huge quantity of paddy was given for husking and shelling as part of labour tax, short shortage became significant, making people to make up for the shortage.

69 Literally a sash with protective-knot but might have carried substantial material entitlement with it

70 Aris (1986, p. 151). There is difference in translation.

༩༨ ཙྭ་རྒྱ་སྨན་རྒྱའི་སྐོར། ཡས་ཕྱིན་མཆོག་ཕེབས་ཞོར་དང་། འཕགས་པའི་དགེ་འདུན་གོང་བཀུར། གྲུབ་མཐའ་མི་གཅིག་རིགས་གང་འོས། གཞུང་ཕན་རྩུན་དང་སྤྱི་བླ་སོགས་ཀྱིས་མཆོན་ལས་འཛིན་ཆེ་ཕྲ་ལྟོ་གཟན་སོགས་ན་ཚ་དོས་དྲགས་མིག་ཟིན་རིགས་རྣམ་པ་ལྟ་རྒྱུ་ཙམ་ལས།

༩༩ གཞན་ཙྭ་སྨན་སྐོར་ལ་རང་ཟྭས་དང་མཐུན་འཚོལ་མ་གཏོགས་གཉེར་ཚང་དང་དོས་ཡུལ་ཞག་བབས་ཀྱི་ལྟོ་ཆང་སོགས་ཐད་གཅོད་ཡིན། ཙྭ་སྨན་འགྲོ་འདུག་ལ་བརྟེན་གཟན་རྩ་ནས་བཀལ་མི་ཆོག །

༡༠༠ རང་དོན་དུ་སོང་ཕྱིན་ཕར་ཕྱིར་ཤར་རྒྱུག་འགྲོ་བ་ལས་ཇོང་དུ་འཐོན་མི་ཆོག །ཡོངས་ཀྱང་རྒྱུགས་མཐུན་མཇལ་གསོས་སོགས་སྒྲིགས་ཀྱིས་བྱིན་མི་ཆོག །དེ་ཕྱིན་ལམ་བསྒུང་བཀའ་རྒྱུ་ཡོད་ན་མ་གཏོགས། གཞན་ཙྭ་སྨན་འཕྲོད་རྟེན་གྱི་འགྲོ་འདུག་མི་བཀག་ཅིང་སོ་སོར་དགོངས་ཁྲོལ་བྱས་གཏོང་ཆོག །

༡༠༡ གཞན་ཡང་དོས་འདེད་ཀྱི་རིགས་ཇོང་ཁག་སྐྱ་ཚབ་གང་ཡིན་ནས། དོས་འདི་སོང་གི་ཞུ་ཡིག་གོང་སར་དགོས་རྒྱུ་དང་། ས་རིམ་ས་ཁྱིགས་སོ་སོ་ནས་ཀྱང་། བླ་ཆེ་འདི་ལ་མི་འདིའི་དོས་འདི་སོང་གི་འཛིན་ཐོ་གོང་སར་དགོས་རྒྱུ། དེ་ལྟར་མེད་པའི་དོས་འདེད་བྱུང་ཚེ། ཅི་ར་ནག་ཆད་སོ་སོར་ཡོང་རྒྱུ།

98. With regard to medicinal springs and hot springs, the monastic community and high personalities while travelling between their estates should be respected. Those individuals from different religious backgrounds[71] coming to hot spring and medicinal spring should be dealt with appropriately. The officials of the central government of Thimphu and Punakha, *chilahs*, their armed staff and *tozens,* and those with serious emergency illnesses should be cared for according to what eyes can discern[72].

99. People other than that, coming for medicinal and hot springs, should depend on their own provisions. It is clearly prohibited to avail labour for carrying loads as well as provisions, drinks, and food at the overnight halting places. It is absolutely prohibited to be a nuisance to the people while going to the medicinal and hot springs and staying there.

100. Officials travelling anywhere for personal reasons should travel directly without appearing in a dzong. No supplies and greeting meals should be arranged and offered even if they come to a dzong. Unless there is a separate command to guard the highway, those who go and stay for medicinal and hot springs for health shall not be stopped and they shall be allowed after issuing individual permission.

101. Furthermore, from the representatives of every *dzongkhag,* the despatch of various types of loads should be reported to Gongsa through letters. Every *sarim* (express) load that changes porters at every stage of *sa-tshig* (border where porter changed) should be reported along with the names of porters and months and dates of the journey to the Gongsa. If the loads are despatched without reporting, the concerned individuals will be liable to be punished[73].

---

71 Usually, this was euphemism for Nepalese, Tibetans and Indians

72 The expression in the original text མིག་ཟིན་ is to 'watch as far as the eye can see'. It implies that there is no obligation to give excessive support beyond the cursory and also implies of a modicum of assistance

73 The original text ཅ་རནག་ཆད་ meant flogging punishment

༡༠༢ སྐྱུ་ཚབ་པས་རྩིས་རྟ་གཅིག་དང་རྫོང་ནས་གསོ་རྟ་རེ་སྤྱོད་འདུག་ན་དང་། དེ་སྔེང་འབུལ་བ་ཏཾ་ཀ་བརྒྱ་སྐོར་ཐུད་ལས། རྟ་རེ་འགོ་དཔོན་གཙོ་བོར་ཞུས་ནས་གསོ་བ་མ་གནོགས། ཐུར་རྫས་ཀྱི་རྟ་ནོར་གསོས་མི་ཆོག །

༡༠༣ གསོ་མཁན་བྱུང་ན་རྫོང་ཁར་འཕྲོག །དེ་བཞིན་རྟ་གསུམ་ཚུན་གསོ་བ་ལས། སྐྱུ་ཚབ་པས་སྤྲིན་བདག་ནས་རྩྭ་ཁྲལ་ཤིང་ཁྲལ་དོས་སྐྱེལ་ཨུ་ལག་གི་རིགས་བཀོད་མི་ཆོག །འབུལ་འབུས་ཀྱི་རྟའང་ཉོ་འཚོང་བྱེད་པར་ལས་སྐོར་མི་སེར་བཏང་མི་ཆོག །

༡༠༤ སྐྱུ་ཚབ་པས་ཁྲལ་པའི་ཁ་མཆུ་གཙོད་པའི་ཆང་སྐྱེལ་ལ། མིང་དོན་མཐུན་པའི་ཆང་ཐྲོ་རེ་མ་གནོགས། ཆེ་བ་མ་ཏཾ་དང་ཆུང་བ་སྨན་ཁབ་ཙམ་ཡང་ལེན་མི་ཆོག ། དེ་བཞིན་ཐུག་བཞེར་གྱི་རིགས་རྫོང་ཁ་རང་ལ་སྐྱེལ་བ་མ་གནོགས། ཆེ་ཆུང་གང་ཡང་སྐྱུ་ཚབ་པས་ཐག་བཅད་མི་ཆོག །སྐྱུ་ཚབ་པས་ལོ་ཐོག་བསྡུ་བཏབ་ཞིང་ཆིགས་བསྐོར་བ་སོགས་ལ་སྣད་བཏགས་ཀྱིས་གྲོང་བཤལ་གྱི་རིགས་བྱེད་མི་ཆོག

༡༠༥ སྐྱུ་ཚབ་པས་ཞིང་ཆིགས་རྩྭ་ཐྲན་ཐོག་ཐྲན་བཟའ་ཤིང་སོགས་ལས། ངེས་མེད་མི་སེར་གྱི་རྟ་ཕྱུགས་ཐྲན་བུའི་ཁ་ཐལ་ཙུང་ཟད་ལའང་། ཟ་འདོད་སྣད་གཅེར་གྱི་ཆད་ལས་འོས་མེད་མི་བྱེད། སྐྱུ་ཚབ་ལས་ཚན་འགན་ཡོད་རིགས་ཀྱིས་སྨྱོ་ཟས་ཀྱི་ཆང་འཐུང་བ། བུད་མེད་བརྟེན་པ། ཁྱད་པར་བདག་ཅན་གྱི་བུད་མེད་ལ་ལོག་པར་གཡེམ་པ་སོགས། བསྟན་པའི་རྣ་དྲར་འདུག་པས་སྐྱུ་ཚབ་ལས་ཚན་ནས་འཕྲལ་འདོན་བྱེད།

102. [A taxpayer shall] rear a recorded horse that is given by the representative, and another horse for recuperation (*gso rta*) given by the dzong. In addition, with the permission of the principal stable chief, by paying of about a hundred *tam ka* (coins) in lieu of a horse, another horse can be reared. With the exception of tending these horses, officials shall not compel people to rear their private horses or cattle.

103. If there is any horse or cattle that are tended [in that disallowed manner], it will be forfeited by the dzong. A *dungpa* (*kutshab*) shall not impose grass tax, fuelwood tax, and contribution of labour and carriage of loads to a patron (taxpayer) who nurtures three horses. People shall not be sent with horses given in lieu of payment for trading at frontier marts.

104. When the representative is arbitrating a dispute, with the exception of a reasonable amount of drinks and foods, nothing as big as a *matam* (coin) or as small as a needle[74] should be accepted from the litigating taxpayers. Such investigation of disputes should be brought to the dzong: a representative (*dungpa*) must not decide either a big or a small case. A representative shall not tour a village[75] in the pretext of going around the terrace bunds during the harvest and plantation.

105. A representative shall not, desiring to obtain something, impose inappropriate and oppressive punishment upon people whose livestock might have foraged fortuitously small amounts of grains, grasses, and fruit trees along the field-edges. All representatives (*dungpas*) and functionaries bearing responsibilities shall not consume intoxicating drinks or cohabit with girls. In particular, they must not commit adultery with married women. Those who commit such acts are *rudra*, the demon going against Buddhism, and they should be immediately dismissed.

---

74 Aris (1986, p. 151) understandably mistook སྨན་ཁབ་ to be square piece of སྨན་ཚེ།

75 It was prohibited for a *dungpa* to visit such sites least he might obtain fines for his personal use.

༡༠༦ ཤ་ཁྲལ་མར་ཁྲལ་བསྡུ་ཁྲལ་ལ་སོགས་པ་ཁྲལ་རྒྱུག་གི་འཛོམ་འཛོམ་བྱེད་དགོས་རིགས། སྐུ་ཚབ་རང་གི་གཞིས་ཀར་རྒད་པོ་སྤྱི་དཔོན་རྣམས་འཛོམས་ཏེ། དཔྱ་འདི་ཕོག་གི་ཞིབ་རྩིས་བསྡུར་ནས་འགོ་དཔོན་གཙོ་བོར་སྙན་སྒྲོན་ཕུལ་ནས་རྒྱུག་པ་མ་གཏོགས། སྦྱིན་བདག་ནས་སྤྱི་སྐྱེར་གྱི་ཁྲལ་རིགས་རྒྱུགས་མི་ཆོག །ས་མཚམས་ཞག་བབས་རྣམས་སུ་མགྲོན་འཕྲུད་བཞག་ཀྱང་། མགྲོན་བབས་སྦྱིན་བདག་ལ་བཀོད་འདུག་པ་ཐུས་རྒྱུ་མིན།

༡༠༧ གཞན་ཡང་སྦྱིན་བདག་ལ་མ་ངེས་པའི་ལྟོ་འབབ་རིགས། བདག་ཡོད་མགྲོན་ལ་སྤྲུར་བ་ལས་ཇ་ཆང་ཤ་ལ་སོགས་པའི་སྤྲོས་པ་མི་བྱེད། ལྟོ་འཕྲུད་གཞི་ཁད་ལེན་མི་ཆོག །སྐུ་ཚབ་པས་ཞུ་རྟེན་ཕྱག་མཇལ་སོགས་ལེན་ནས། དཔའ་གཟན་ཚད་འཕྲུད་འུ་ལག་ཁྲལ་རྐང་སོགས་ཡང་མི་ཆོག །

༡༠༨ སྐུ་ཚབ་པས་ཤི་གསོན་གྱི་སྟོན་མོའི་ཕུད་མི་ལེན། གཉེན་དགའ་བྲལ་དགའ་སྟོམ་བྱེད་པ་ལ་ཕྱག་མཇལ་ལེན་མི་ཆོག །མར་ཁྲལ་ལྷ་བུ་ལས་ཚན་ཕྱིན་དགོས་རིགས་ལ། བོད་དམ་སྤྱི་དཔོན་གསུམ་འཛོམ་གྱིས་གོ་བཅད། དེར་བརྟེན་གྱི་ཁྲལ་རིགས་མེད། ནོར་དང་ཛི་བོའི་ཕྱག་མཇལ་མི་ལེན། རྟ་པ་ཕོ་མོ་གཅིག་ལས་མེད་ན་ཤེ་མ་གཅིག་དང་ཛི་བོ་གཅིག་གཞན་བཟའ་ཚད་ལས་ཕེར་བཅས་ཡོད་ན་ཤེ་མ་ཛི་བོ་བྲད་གཅོད།

106. During the times of gatherings for all kinds of taxation including meat tax, butter tax and harvest tax, the representative (*dungpa*) shall hold meeting with *gup* and *chipon* at his place to measure and account what proportion is liable and report to the chief official. With the exception of taxes collected and reported to the chief official, no patron (taxpayer) should bear any other levy for private or public purposes. Although official hospitality provisions have been allocated for overnight halts at the borders [between different administrative jurisdictions], the responsibility for hosting guests have been given to the patrons. This is not allowed.

107. Not only this is not allowed, but such guests, who have hosts, are also already hosted [by the government]. Hosting them elaborately with tea, drinks, and meat by the patrons (taxpayers) are not allowed. It is not permitted to take land in place of food allowance [by the officials]. A representative shall not accept submission-gifts (*zhu rten*) and greeting gifts (*phyag mjal*) to exempt [someone] from military service, labour taxes, corvée, and tax-liability of a household.

108. A representative (*dungpa*) is not permitted to accept new harvest offerings during life and death occasions[76]. Greeting gifts on the occasion of either celebrating marriages or weddings are not allowed. Three *boeds* or *chipons* should be present at the collection of taxes where officials have to be present at the same time, such as during butter tax collection. No other tax should be imposed because of the presence of staff together. No greeting gifts should be accepted from any cattle herdsman or cattle herd. If there are only a man and a woman, one will be herdsman and the other will be *shema* (nomad worker). Among other fit family members, keeping additional herdsman and nomad worker is completely prohibited.[77]

---

76 Meaning is not clear though its literal sense probably means that harvest offering is not permitted under any circumstance.

77 In the original text, the sentence is 'གཞན་བཟའ་ཚོད་ལས་ཕེར་བཅས་ཡོད་ན་ཤེ་མ་རྫི་བོ་ཐད་གཅོད།'. ཐག་གཅོད་ཐད་གཅོད is an old Dzongkha expression meaning decision cut completely cut. These three sentences regarding herdsman, nomad worker and the fit family member are discussed in the overall context of corvée labour. They seem

༡༠༩ ཨུ་ལག་ཆད་འབུད་ཨུ་ལག་རང་བཀོད་པ་མ་གཏོགས་རྒྱུ་དངོས་མི་ལེན། གྲོས་མི་སྤྱི་དཔོན་བླ་མ་ཞལ་ངོས་ལས་སྣེར་སློབས་པ་རྣམས་ཀྱིས་གཞུང་སོགས་བྱེས་འགྲོའི་རིགས་ལ། མི་སེར་ནས་ཟླ་བོ་མི་འཁྲིད། ཕྱག་མཛལ་ལ་བསྐྱོད་པའི་ཁྲལ་སྐྱུད་བྱེད་མི་ཆོག །

༡༡༠ གཞི་ནས་ལས་ཚན་འགན་ཡོད་ཆེ་ཕྲ་རྣམས་ན་རྒས་དབང་པོས་མ་ལྟོགས་པ་དང་ནད་གཙོང་གིས་ཟིན་པ་མིག་མཐོང་རིགས་གང་འོས། གཞན་དགོངས་པ་གྲོལ་རིགས་རྫོང་དུ་ཞག་གསུམ་ལས་ལྷག་པ་སྡོད་མི་ཆོག །ལུང་པར་མི་རིགས་མི་གཅིག་པ་བྱུང་ཚེ། ལུང་དཔོན་གང་ཡིན་ལ་མ་སྐྱོད་པར་མི་བཏང་། དེ་དག་གི་སྣ་ལེན་གདོང་བསུ་མི་བྱེད།

༡༡༡ ཨར་ཛག་གི་གནས་ཚང་བྱུང་ན་རྐུན་མོ་དང་ཁྲིད་མེད་པའི་ནག་ཆད། ཁོལ་བྲོས་ཉམས་མི་དཀའ་བའི་རིགས། བབས་ཡུལ་ངེས་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་འཛིན་འཆང་མ་བྱས་པར་གཏོང་ཚེ་ཁོལ་ཚབ་སྒྲིགས། འཛིན་འཆང་བྱས་པའི་ཁོལ་ཇོར་འབྱོར་འཕྲོད་བྱུང་ཚེ། ས་ཐག་རིང་ཐུང་ཞག་ཡུན་སོགས་དང་དཔགས་པའི་ལྷོ་ཇན་ལུང་པའི་སྤྱི་ཐང་བྱིན།

---

to suggest that only a herdsman and a nomad worker will be exempt from corvée labour, and the rest have to contribute corvée labour to the government. Here as in many other instances of translation, my interpretation diverges from Aris.

109. Corvée labour and penalty labour contribution shall be performed in actuality; goods shall not be collected in lieu of such labour contributions. When officials leave their posts upon completing their terms, neither should counsellors, *chipons*, lamas and *zhelngos* take any mistress from among the people, nor are they allowed to collect any taxes pretending it to be gifts from the people.

110. Staff with official responsibilities, whether high or low, who have been recognized as elderly having disabled faculties or suffering from chronic illness shall be considered appropriately. Others shall not stay in a dzong three days after being relieved. If any foreigner appears in a village, he or she should not be allowed to pass without being handed over to the concerned leader of the community. A community shall not welcome and receive such foreigners on their own.

111. If any dacoity or robbery takes place, the same punishment liable to a thief will be meted out to a family who has accommodated the thief. If a serf has escaped and responsible inhabitants in a village did not arrest the person and let him or her flee, those inhabitants shall offer a substitute serf. When a captured serf is returned and received, compensation of food and wages shall be paid to the capturer in accordance with the norms of the community and proportionate to the distance, night halts of the journey, and other factors.

༡༡༢ གཞན་ཡང་སྨིན་བདག་བུ་ཡོད་པ་བུ་དང་། བུ་མོ་ཡོད་པ་བུ་མོས་ཟ། དེ་ཡང་ཁྲལ་རྐང་གཉིས་སྨམ་བྱེད་མི་ཆོག །སྨིན་བདག་བུད་མེད་དང་གཡོག་རིགས་མེད་པའི་རྒན་རྒོན་སོགས་ཡོད་ཚེ། ངོ་བོ་མ་ཡོལ་བར་དུ་སྐམ་ཁྲལ་གང་འགྱུར་རེ་བྱེད་བཅུག །ངོ་བོ་ཡོལ་ཚེ་ཤ་ནུ་གང་ཉེའི་མི་འཕྲོས་ཡོད་པ་ནས་ཁྲལ་རྐང་རྩ་ལྡོངས་བྱེད། ཕ་མ་མི་དགའ་བའི་གཉེན་མི་བྱ།

༡༡༣ གཞན་ཁྲལ་ཞིང་ཁྲལ་ཁྱིམ་དངོས་པོ་ཡོད་བཞིན་དུ། ཁྲལ་པ་གཉིས་གསུམ་སྨམ་ཞིང་། དེ་ཡང་སྐམ་ཁྲལ་ལ་ཐབ་འཐུས་ཀྱིས་བསྒྱུར་ནས། ཡོངས་ལ་གནོད་པའི་དཔེ་ངན་གཅིག་འདུག་པ། དེ་རིགས་ཀྱང་དེ་རང་ལ་བུ་དང་བུ་མོའི་འཕྲོས་ཡོད་ན་ཁྲལ་རྐང་སོ་སོར་བཙུགས། མི་འཕྲོས་མེད་ན་དེ་རང་གིས་བློས་ཐོག་པའི་མི་འཕྲོས་ཡོད་པ་ལ། ཁྲལ་འུལ་དམག་ཚོ་རེས་འཕེལ་ངེས་བཅུག །གཞིས་ཁོང་བཟུང་ནས་གྲོང་ཁར་ཁྲལ་མེད་ཡོད་ཚེ། གཞིས་དང་དཔག་པའི་ཁྲལ་ཡུལ་གང་ཕེར་རེ་བཅུག །

112. A son of a patron (taxpayer) is permitted to inherit when there is a son and a daughter of a patron is permitted to inherit when there is a daughter. But the merger of two tax-paying households into one is not allowed. If a patron is a woman or a patron is an elderly without family and servants, until his or her household disappears completely, in accordance with its capacity, he or she should pay only *kamthrel* or dry tax. Once the tax-paying household lapses completely, a relative closest to the family by the same flesh and bone should resurrect that unit of tax household from its root[78]. No marriage shall take place if the parents disapprove of it.

113. While each tax-paying household owns a house, lands and property, the merger of two or three taxpaying households into one or any attempts to convert into *kamthrel* or dry tax is not allowed. Merger sets a bad example that is detrimental to all. Therefore, if there are sons and daughters, they should establish different tax-paying households. If there is a dearth of family members, let the household be given to whomever they, old members, find most trusted in order for taxes, labour contribution, and militia roster[79] to be replenished. If there are persons in a village not taxed despite possessing land and house, they should be levied viable taxes proportionate to the land.

78 It is unclear whether here སྐྱོངས means the household should be self-sufficient again or should be resurrected.

79 The word in the original text is དམག་ཚོ་རེས་ for militia service. This referred to the practice of men going to the dzong for military duty on a turn by turn basis from a *tsho* (ཚོ), which is a group of households. The word ཚོ་རེས་ can also be suffixed to many other services in the dzong carried out by households on turn by turn basis. ཚོ་འཛུག་ meant going for duty in the dzong.

༡༡༤ མི་ཤིའི་སྐོར་སྲོག་གཅོད་མང་དུ་བྱེད་པ། ཤི་གསོན་གཉིས་ཀར་མ་བཟང་འདུག་པ། ད་ནས་མེ་བཏང་བླ་མའི་གདོང་ལེན་དཀར་དྲོ་བྱེད་ན་འགབ་འདུག་པའི་དཀར་དྲོ་བྱེད་ཆེ། གཞུང་གི་སྐུ་བཀལ་མགོ་ཟྭུག་ཚབ་ལ་ཕྱེད་ཏཾ་གི་འགོང་། བླ་མའི་སྐུ་བཀལ་རས་ཡུག་གི་འགོང་། ཡང་། གཤིན་པོའི་ཟས་བསྔོས་ཙམ་ལས་དཀར་དྲོ་མ་འགྱོར་ཆེ། གཞུང་དང་བླ་མའི་སྐུ་བཀལ་གོང་བཞིན།

༡༡༥ གསུང་ཆོག་པའི་ཤ་བཀལ་ཚབ་ལ་ཆུར་མོ་ཕྱུལ་བཞི་རེ་ཟློང་བྱིན་ཀྱང་དེ་རྩིས་བྱེད། ཡང་། སྲོག་གཅོད་མ་བྱེད་ཀ་མེད་རང་བྱུང་ཆེ། སྲོག་གཅིག་བཅད་ནས་གཞུང་དང་ཆོག་པ་སོགས་ཉེ་བ་འཇོམས་རིགས་ཀྱི་གདོང་ལེན་དེས་ཁྱབ་པར་བྱེད། དེ་ལས་ལྷག་པའི་སྲོག་གཅོད་བྱེད་མི་ཆོག །ཉེ་བའི་ལྷོ་བྱིན་དང་རས་བཀབ་ཀྱི་ཤ་དེ་བཅད།

114. During funerals, taking the lives of animals [for serving meat dishes] is not pious from the point of view of both the deceased and the living.[80] From now onwards, during the cremation, it is sufficient to offer the cremation lama vegetarian food (milk and curd-based meals[81]). During the offering of a vegetarian meal, the payment to the government will be valued in one *chetrum* in lieu of the head of a (slaughtered) animal, and the cremation lama's share shall not be in excess of a piece of a cotton textile. If a vegetarian meal is provided only as food-dedication for the deceased, the worth of the government's and lama's shares will also be equal to the above rates.[82]

115. The substitute for the share of meat for each ritualist [participating in the funeral] will be four *phuta* of rice and if offered textiles, it should be of value equivalent to four *phuta* of rice. If it is unavoidable to slaughter an animal, only one animal should be slaughtered and it should be ensured that it is sufficient for the government official, ritualists, relatives, and all those gathered (at the funeral). Besides this, it is not permitted to kill any animal. Meat to be served as food to the relatives and as *ras bkab*[83] offering is prohibited.

---

80 A practice known as ཤི་ཤ (meat for death ceremonies) existed. A bovine, usually an ox was slaughtered. Lamas to preside the cremation or funeral were extremely scarce in the distant past, and the monks of a dzong presided over cremations and funerals.

81 The word in the original text is དཀར་ཟོ་ which literally refers to milk and curd-based meals. It implies that vegetarian meals should be served during funeral rituals.

82 The original text "གཞུང་གི་སྐུ་བཀལ་མགོ་ཟུག་ཚབ་ལ་ཕྱེད་ཏཾ་གི་འགོད། བླ་མའི་སྐུ་བཀལ་རས་ཡུག་གི་འགོད། ཡང། གཤིན་པོའི་ཟས་བསྔོས་ཙམ་ལས་དཀར་ཟོ་མ་འབྱོར་ཆེ། གཞུང་དང་བླ་མའི་སྐུ་བཀལ་གོང་བཞིན།" is excerpted here as the meaning is difficult to decipher.

83 རས་བཀབ་ literally is compounded with སེམས་གསོ་རས་བཀབ་ a consolation pall cloth. But the original tradition of offering cloth for the pall has been replaced by cash nowadays. The text here shows the meat was also used as རས་བཀབ།

༡༡༦ དགེ་བ་ཡུལ་ཚན་དེ་རང་ལས་གཞན་དུ་མི་སྤྲོས་སྟོང་རྩིས་ཞབས་ཏོག་གི་རྒྱུའང་སྐྱམ་རྣོན་གང་འབྱོར་སྦྱིན་བདག་རང་གི་འདོད་སྒྲུར་བྱེད། དགོན་སྡེའི་བླ་མས་སྙེར་དབང་གི་མི་ཤིའི་ཕུང་པོ་དབྱར་ཀ་ཞག་གཅིག་དང་དགུན་ཀ་ཞག་གཉིས་མ་འགྱངས་པར། མེ་བཏང་དགོས་པའི་ཚོག་པའི་གྲངས་དང་ཡོ་བྱད་སོགས་གཞུང་དང་ཆ་འདྲ་ཡང་། བླ་མ་ངོ་བོ་བྱོན་མ་ཚུགས་པ་དང་དུས་འགྱངས་པ་སོགས་བྱུང་ཆེ། བླ་མ་གཞུང་ནས་དགེ་རྩའི་ཚོག་བཙུགས་སྐོར་སྦྱིན་བདག་རང་གི་ཡོ་བྱད་གང་འབྱོར་མཚན་མ་རེ་དགོན་པར་སྐྱེལ་བ་ལས་ཡུལ་དུ་བཙུགས་མི་ཆོག །

༡༡༧ ཆོས་པའི་ལོ་བཀལ་ས་ཞིང་བཅད་ནས་བཙོང་མི་ཆོག །འཇིག་རྟེན་པས་ཆོས་པའི་རྒྱུགས་མི་བཅད། ཆོས་པ་རང་རྐང་ཅན་གྲོངས་བཤུལ་སྦྱིན་བདག་ཉེ་གནས་ཤ་ཚས་དགེ་བར་གང་འགྲོ་བྱེད། ལོ་གཟན་ཟུར་བཞུགས་ཆོས་པའི་རིགས་གྲོངས་རྗེས་སུ་རྟེན་མཆོད་ཆས་རྣམས་གོང་སར་དགོངས་རྫོགས་སུ་ཕུལ། དེ་ལྷག་དགེ་བར་གང་འགྲོ་བྱེད།

116. Funerary rituals should be conducted in the same village without too much elaborateness and not held elsewhere. Death rituals should be carried out by offering as much dry or wet (cash or goods) resources as possible, according to the wish of the patron himself or herself.[84] A lama of any *goenday* (official monastery) shall perform cremation of the deceased private individual[85] no later than one day after the death in summer and no later than two days after the death in winter. The number of ritualists and resources should be the same as that of the government. However, if either a lama cannot come to the village for the cremation or the duration of cremation gets delayed, the patron shall reach whatever provisions he can for the funeral ritual to the monastery. It is thereafter not permitted to hold funeral rites in the village [as it has been already done in the monastery].

117. A plot allocated for subsistence (*lto zhing*) of a Dharma practitioner shall not be sold.[86] Lay people should not stop the provision for Dharma practitioners. Patrons (sponsors), disciples, and relatives should perform the best possible funeral to the lone Dharma practitioner. If a Dharma practitioner who retired as a *tozen* passes away, his ritual objects and devotional belongings (*rten chos chas*) shall be submitted to the Gongsa for his funeral rites. Whatever remains thereafter should be used for virtuous activities in memory of the deceased.

84 "དགེ་བ་ཡུལ་ཚན་དེ་རང་ལས་གཞན་དུ་མི་སྤྲོས་སྟོང་རྩིས་ཞབས་ཏོག་གི་རྒྱུའང་སྐམ་རློན་གང་འབྱོར་སྦྱིན་བདག་རང་གི་འདོད་སྒྲུར་ཅེད།" The original is included here as precise meaning is unclear to me.

85 It is private individuals who die rather than private lamas. See Aris (1986, p. 159).

86 This sentence has been mistranslated in Aris (1986, p. 159).

༡༡༧ ཆོས་པའི་མཚམས་ཁང་བརྟུང་དགོས་རིགས། ཆོས་སྡེའི་ཁོངས་སུ་མ་གཏོགས་གྲོང་ལྷག་རི་བསྐུལ་གང་བྱུང་བརྟུང་མི་ཆོག །དགོན་སྡེར་ཕོ་མོ་སྟོམ་པའི་བུ་ཚ་བཅས་བྱུང་ཚེ། འཛིག་རྟེན་བྱེད་པ་གྲོང་ཁར་ཡིན་པས། ཡུལ་སྡེའི་ཁྲལ་ཚབ་དགོས་པར་བཅུག །གྲྭ་རིགས་བསོད་སྙོམས་དོན་སྤྱོད་བླ་མའི་ཐྲེལ་བ་གོང་དུ་ཕུད་པའི། བག་མེད་གུ་ཡང་ལ་རླ་ཕྱེད་བརྒལ་ཚེ། ཁྲིམ་པ་སོ་ནམ་གྱི་ཐྲེལ་བས། ཡུལ་བབས་སྐུ་ཚབ་པས་དོས་སྐྱུལ་འུ་ལག་བཀོལ།

༡༡༨ དེ་བཞིན་དགོན་སྡེའི་བླ་མ་ཚོའང་། ལོ་དུས་ཀྱི་དབང་ཆོས་ཆེས་བཅུ་མ་ཉིའི་ཐྲེལ་བ་གོང་དུ་ཕུད་པའི་བཅད་རྒྱ་ཁོ་ནར་བཞུགས་དགོས་རྒྱུ། ཡུལ་སྡེ་རྣམས་སུ་བསླབ་ཞེས་ཀྱི་རིག་གནས་ཁུངས་ཐུབ་ཡིན་ན་མ་གཏོགས། གང་དྲན་གླུར་བླངས་ཀྱིས་གཞན་མགོ་བསྐོར་བའི་མོ་རྩིས་སྔགས་བན་སྨན་པ་སོགས་བཀག །གཞུང་པ་རྫོང་ཁག་གི་མ་ཎི་བས་མཆོན། མ་ཎི་བའི་རིགས་ལ། དད་འབུལ་མ་གཏོགས། ཁྲལ་རིགས་བཀོད་མི་ཆོག །

118. A retreat centre that does not belong to a monastic group (*chos sde*) should not be built indiscriminately above the villages or in the mountain valleys. If children are born to men and women living together in a retreat centre, they should substitute tax-paying households, which are empty of people, since villages are places of worldly pursuits, not retreat centres. For the monks who busily collect tithes (first harvest of grains) for their lama, if they leisurely and negligently take more than half a month, they disturb the villagers who are busy with farm works. The representative (*dungpa*) should make those monks carry loads and contribute labour[87] in villages.[88]

119. Lamas of *goendays* should live exclusively by the vow of seclusion. They should cease being busy presiding over festivals (*tshechus*) and *mani* recitation. In villages, unless someone is reliable and accomplished in *rigneys* (arts) of learning and wisdom, frauds pretending to be diviners, astrologers, tantric monks, and physicians, who confuse and deceive people by singing randomly, should be prohibited. Implied by the *maniwa*[89] of the *dzongkhag, maniwas* shall not levy any taxes besides what they are offered out of faith[90].

87 Meaning the monks should be punished

88 This sentence has been mistranslated in Aris (1986, p. 159)

89 One who takes *Tashigomang* for exhibition to a festival site

90 Meaning in the original text "གཞུང་པ་རྫོང་ཁག་གི་མ་ཎི་བས་མཚོན། མ་ཎི་བའི་རིགས་ལ། དད་འབུལ་མ་གཏོགས། ཁྲལ་རིགས་བཀོད་མི་ཆོག" is not absolutely clear and so it is included here.

༡༢༠ མི་ངན་འཁྲུལ་ལག་ཅན་གཞུང་ནས་བསྐྲད་པར་ཆེ་ཕྲ་སྲུས་ཀྱང་བརྟེན་བཟི་རྒྱབ་སྐྱོར་བྱེད་པ་མེད། ཁྱད་པར་རྐུན་མ་ངེས་ཅན་རྐུ་ཐོག་ཏུ་བསད་པ་ལ། ནག་ཆད་དགེ་སྟོང་མེད། ཁྲི་འབལ་ལ་ཁྲི་ཆད། འཐབ་ན་འཐབ་ཆད། གསོད་རིས་བྱུང་ན་ཤི་གསོན་མཉམ་སྦྲགས། མ་ཐུབ་ཚེ་ནམ་ཟིན་ལ་དམར་གསོད་གཏོང་བའི། བུ་གཞིས་རྣམས་ཚེ་རབས་སུ་རང་ཡུལ་ལས་གཏིང་འདོན་མཐའ་ལ་བསྐྲད།

༡༢༡ ཡང་། ལམ་བརྡུང་ཇག་ཆོམ་རྐུན་མ་གཡོ་ཁྲམ་ངེས་ཅན་གསོད་པ་དང་། ཡུལ་གྲུར་གནོད་པའི་གཅན་གཟན་གསོད་པ་དང་། དགྲ་ཕྱོགས་ལས་ཐོབ་པ་ཕུལ་བྱུང་ན་ཕྱག་མདུད་རྒྱབ་བཀབ་སོགས་གང་འོས་བྱེད།

༡༢༢ ལས་སྒྲོ་སོ་སོའི་ཐྲོང་རིགས་སྤར་ལུགས་ལྟར་སྤྲུས་དག་དགོས་རྒྱུ་དང་། ལས་སྒྲོའི་འགོ་པ་དོ་དམ་གང་བཀོད་དེས་ཀྱང་ཚད་ལྡན་དང་། ཚོང་པ་སོགས་སུ་ཐད་ནས་ཀྱང་དེ་ཀའི་ངག་འཁྲིལ་དགོས་རྒྱུ་དང་།

༡༢༣ དོན་གྱི་སྙིང་པོར་ཆེ་ཕྲ་སུ་ཐད་ནས་ཀྱང་། འདི་དོན་ལ་མི་རྩི་བའི་ངན་པ་མཚང་རྗོལ་བྱུང་བ་དང་། བཀའ་ཤོག་གི་རིགས་ལ་འདྲ་བརྫུས་འབྲུ་ལོག་དང་། ས་རིམ་གྱིས་གཏོང་བར་འཐེན་ཐོགས། གཏན་ཚིགས་བཀྲམ་པའི་དོན་ལས་འགལ་བ་སོགས་མི་འཚམས་པའི་བྱ་བ་བྱེད་མཁན་བྱུང་ན། རྐེ་མིག་སྲོག་གསུམ་རང་ལ་གཏོང་ངེས་ཡིན་ཞིང་།

120. Neither high nor low individuals are permitted to support and aid unscrupulous persons with magical hands (thieves) who have been banished by the government. In particular, there shall not be any punishment of *getong*[91] for those who kill a true thief in the act of stealing. There shall be fine for drawing the dagger out, fine for quarrelling, and fine for murder, which is life for life. If a murder has taken place, both the murderer and the deceased shall be equally defiled[92]. A murderer who escaped shall be executed upon arrest. Generations of the murderer's family shall be driven out of the village and exiled to the borders.

121. Further, if someone kills criminals such as highwayman, bandit, robber, thief, fraud, as well as predators that harm the community, or if someone wins over the enemy with outstanding gains, he or she shall be rewarded with a sash of protective-knot (*phyag mdud rgyab bkab*) or something as appropriate.

122. The frontier officials should maintain the quality of the woven textiles as before.[93] Quality of textiles should be of the standard that is ordered by the supervisory leader. All traders shall adhere to the instructions of the leader.

123. The most essential point is that irrespective of individuals, small or big, if there are villains who with no authentic regard [for these state laws] spread offences and commit illegal acts by making counterfeit copies of *kasho* (decrees) or reshape its texts; obstruct and delay the *sarim* consignments (express delivery); deliberately contradict the valid reasons and so forth, they will certainly have to give away their neck, eyes, and life.

---

91 Former legal tradition where a killer must give to survivors a *mitong* (fine equivalent to a man's price) and *gedod* (essentials for funeral rites)

92 It means that the murderer will be also executed and cremated

93 This sentence has been mistranslated in Aris (1986, p. 161) to suggest that the character (quality of the leader) should be high. It discusses about the product quality.

༡༢༤ དེ་བཞིན་གཙོ་བོ་མི་རྗེ་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་ནས་བཟུང་། བླ་དཔོན་སྡེ་རིགས་ལས་ཚན་ཆེ་རིམ་རྣམས་ལ་དེ་ལུགས་ཀྱི་ཁུར་བཞག་མེད་ཅིང་། མངའ་འབངས་སྐྱིད་སྡུག་མི་བལྟ། རང་འོག་མི་ནོན། རྒྱུ་འབྲས་ཁྱད་གསོད་ནག་པོ་སྡིག་ལས་ཀྱི་བྱ་བ་བྱས་པ་ཕྱོགས་མཚམས་མཐའ་བཞི་གང་ནས་བྱུང་ཞིང་ཐོས་ཀྱང་། འདི་ལ་མངོན་སྤྱོད་མི་མཛད་ན། །དམ་ཅན་སྲུང་མས་ཅི་ཞིག་བྱ། །ཞེས་སོགས་དང་། དགེ་བ་སུ་སྤྱོད་སུན་འབྱིན་པ། །འདི་འདྲ་བསྒྲལ་བའི་འོས་ལགས་སོ། །ཞེས་པའི་ལུང་བཞིན་དུ་ཡེ་ཤེས་མགོན་པོའི་དམར་རྒྱན་རང་དུ་འབུལ་རྒྱུ་ཐག་ཆོད་ཡིན་པས།

༡༢༥ དེར་མ་སོང་པའི་རང་རང་སོ་སོའི་ཐད་དུ་གོ་ཤེས་ཡང་དག་ཡོད་པའི་མུ་ནས། ལྷ་དབང་དཀོན་མཆོག་གསུམ་དང་། མི་དབང་ཕྱག་མཛོད་རང་དུ་བཙོལ་བའི་བསྟན་པ་ཕྱི་ནང་གསང་གསུམ་གྱི་ཞབས་འདེགས་ཅི་འགྱུར་དང་ཕན་སླེབ་གང་ཆེ་བྱས་ཤིང་། མཐའ་ན་ལུས་སྲོག་གི་སྙིང་ཁར་བབས་ཀྱང་ཅི་གསུང་བསྒྲུབ་པའི་སྙིང་སྟོབས་ཀྱི་གོ་ཆ་གྱོན་ཏེ། ཆོས་དང་སྲིད་ཀྱི་བསླབ་སྟོན་འགན་བཞེས་ཆོས་བློན་མགར་བ་ལྟ་བུའི་ཕྱག་ཕྱི་ཞུ་དགོས། ཞེས་དཔལ་འབྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེ་མཐུ་ཆེན་ངག་གི་དབང་པོའི་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་སྲིད་ཕྱོགས་མཐར་སྤྱེལ་བའི་ལས་ཚན་སྤྱིའི་རྣམ་པར་གཞག་པའི་ཡན་ལག་ཐ་མར་དགེ་བའི་བཀྲ་ཤིས་གསུམ་པ་འཇིག་རྟེན་ཀུན་ལ་ཁྱབ་གྱུར་ཅིག། །།

124. If the chief lord i.e. Dharma King and high authorities such as lamas and officials do not take the burden of rules, they cannot oversee the hardship of the people and cannot quell those beneath them. If they cannot investigate dark and sinful activities occurring in any of the four directions of the borders and disregard cause and fruit, then what will the oath-bound protector deities do? People who disparage those practising virtue may be destroyed. As the scriptures say, they will be offered as a red ornament[94] to Yeshey Gonpo!

125. As for me the Chagzoed, to whom the teachings of inner, outer, and secret teachings have been entrusted by witnesses of the gods and the three jewels and human beings, I would like to be, to the greatest extent possible, of service and benefit. Like the Dharma minister Garwa,[95] all those who have taken the responsibility of giving directions to both spiritual and temporal affairs have to serve, by wearing the armoury of mental resolve to fulfil whatever is commanded and if necessary by giving away body and life. This is the final part, the 'rules for general officials governing various regions' of Zhabdrung Rinpoche's Buddhist Kingdom of Dharma. May the third auspiciousness be all-pervasive in the whole transient world.

---

94 It means flesh and blood of such people will be taken as sacrifice of Yeshey Gonpo or other protector deities.

95 Garwa was a minister of Emperor Songtsen Gampo of Tibet.

༡༢༥ གང་འདིར་ཆོས་སྲིད་ལུགས་བརྒྱའི་བུམ་བཟང་གཏེར། །ཕན་བདེའི་ལུང་གི་རིན་ཆེན་མ་ཉམས་པར། །རྒྱལ་བརྒྱུད་ལྷ་དབང་དགྱེས་པའི་མཆོད་སྡིན་དུ། །འགྲོ་གསུམ་མཐོ་རིས་རྟེན་དུ་བཀོད་པ་ཡིན། །

༡༢༦ ཞིང་ཁམས་རྒྱ་མཚོར་དགེ་ལེགས་རབ་འབྱམས་ཁྱུངས། །བདེ་འབྱུང་ནོར་བུའི་ཁྲིར་འཛོམས་ཆོས་རྒྱལ་དུ། །ཡོངས་སུ་སྤྱོད་ཚོག་དམ་པའི་ལེགས་བཤད་འདི། །ས་སྤྱོད་དུ་མའི་རྒྱན་དུ་ཅིས་མི་གཟུང་། །

༡༢༧ སྲིད་པ་རླབས་ཆེན་འཇུག་པའི་རྣམ་ཐར་འཕྲེང་། །ཉིན་གཅིག་བཞིན་དུ་སྤྱོད་ཅིང་ངེས་འདོད་ན། །བློ་ལྡན་གང་ཞིག་འདི་ལ་ཆེ་བཞིར་དང་། །རྒྱལ་པོ་ཁྲི་ཐོག་སངས་རྒྱས་ཉིད་དུ་འགྱུར། །

༡༢༨ དེ་ལྟའི་མཐུ་ལས་འཇིག་རྟེན་ཁམས་ཀུན་ཏུ། །དཔལ་ལྡན་དབྱར་རྔའི་ཆོས་སྲིད་རབ་རྒྱས་ཏེ། །གནས་སྐབས་མཐར་ཐུག་མི་བསླུ་ཕན་བདེའི་འབྲས། །རྫོགས་ལྡན་ངོ་མར་སྤྱོད་པས་འདའ་གྱུར་ཅིག །

126. He who is here the chief of the excellent vase holding a hundred traditions of the religion and state/ May his precious instruction regarding happiness and benefit never fail/ As a cloud-offering to please the royal lineage and king of gods,/ The three higher realms are manifested in support/

127. The source of infinite virtue and goodness in the ocean of Buddha fields/ Is the Dharma Raja who ascends the throne of bliss-arising jewel./ He sufficiently enjoys the noble maxims/ Which definitely will be held as an ornament by numerous people/

128. The series of works produced by the great wave of existence/ If engaged in it like it's the only day and accepted that it's definite/ Whoever wise, stand here as witness/ The king will become Buddha himself on the throne/

129. By that power, the religion and state of glorious thunder i.e. Drukpa sect/ Will fully flourish in the whole world/ And the fruit of happiness and benefit, unfailing both temporarily and ultimately,/ Will be reached by enjoying the true golden age/

༡༣༠ ཅེས་དཔལ་འབྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེ་མཐུ་ཆེན་ངག་གི་དབང་པོའི་བཀའ་ཁྲིམས་ཕྱོགས་ཐམས་ཅད་ལས་རྣམ་པར་རྒྱལ་བའི་གཏམ་འདི་ཡང་། ཆོས་རྒྱལ་གོང་མའི་ཁྲིར་སྡོད་ཀྱི་སློན་ལམ་རྟེན་འབྱུང་གིས་གྲུབ་པ། བདག་ངག་དབང་བསྟན་འཛིན་མི་ཕམ་དབང་པོའི་སྡེས། རྒྱལ་བའི་གོང་བུ་ངག་དབང་བདུད་འཇོམས་རྡོ་རྗེ་འཕྲིན་ལས་བཞིའི་འཁོར་ལོ་སྒྱུར་བའི་གཞལ་མེད་ཁང་། འབྲུག་སྤུངས་ཐང་བདེ་བ་ཆེན་པོ་ལུགས་གཉིས་དགེ་བར་སྐྱོང་བའི་རྒྱལ་ཁབ་ནས། རབ་བྱུང་ཞེས་པ་ས་མོ་བྱའི་ལོ་རྒྱལ་བས་གསང་སྔགས་ཆོས་འཁོར་སྟོན་པའི་དུས་ཀྱི་ཟླ་བའི་ཡར་ཚེས་བཟང་པོར་བྲིས་པ་དགེ་ལེགས་སུ་གྱུར་ཅིག །

༡༣༡ ཅེས་པ་ལྷ་བུ་ནི་བློ་ལྡན་བསྟན་ལ་བརྩེ་ཞིང་འགྲོ་ལ་ཕན་བཞེད་ལུགས་གཉིས་སྐྱོང་བ་རྣམས་ལ་སྙན་འགྱུར་ཆེར་སྲིད་སྙམ་ནས་འདིར་དཀའ་ཡང་དང་དུ་བླངས་པའོ།། ||

130. Thus, 'Discourse on the legal decree of Precious Palden Drukpa, victorious in all directions' is accomplished as a by-product of the past aspirations made on the throne of the former Dharma Raja [Zhabdrung Rinpoche]. I, Ngawang Tenzin Mipham Wangpo, wrote this on the auspicious day of the moon-waxing period of the month in which Buddha taught Vajrayana[96] and in the year of earth female bird year[97] called *rab-byung*. It was written in the country which is virtuously governed with the dual system from Druk Pungthang Dewa Chenpo, the inestimable mansion, where the wheel of four karmas of Gyalwai Gongbu Ngawang Dudjom Dorje – Zhabdrung Rinpoche – is set into motion. May it turn into virtuous goodness!

131. This was voluntarily undertaken here, though a demanding task, because I (Tenzin Chogyal) thought that it can possibly turn into medicine to those wise people who are affectionate about teachings, who take up the task of helping the sentient beings, or who discharge the dual system.

96 This month could be the third lunar month because on the 15th of the third lunar month, Buddha is believed to have taught the Kalachakra tantra.

97 Earth female bird year corresponds to 1729.

Reference

Aris, M. (1986). *Sources of the history of Bhutan*. Wiener Studien Zur Tibetologie Und Buddhismuskunde Heft 14.

rJe bstan ‘dzin chos rgyal. (2004). *Lho’i chos ’byung bstan pa rin po che’i ’phro mthud ’jam mgon smon mtha’i ’phreng ba* [Religious history of Bhutan]. Thimphu: KMT. (Original work published 1755).

White, J. C. (1909). Sikhim & Bhutan: twenty-one years on the northeast frontier 1887-1908. London